

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 2. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: 30. november 2007
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: 2-133

Til stede: Svend Auken (S), formand, Kim Andersen (V), Michael Aastrup Jensen (V), Erling Bonnesen (V), Bent Bøgsted (DF), Helle Sjelle (KF), Gitte Seeberg (NY), Kim Mortensen (S), Yildiz Akdogan (S), Bjarne Laustsen (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Karina Lorentzen (SF), Hanne Agersnap (SF), Lone Dybkjær (RV), Per Clausen (EL).

Desuden deltog: Finansminister Lars Løkke Rasmussen, beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen, sundheds- og forebyggelsesminister Jakob Axel Nielsen, justitsminister Lene Espersen og integrations- og kirkeminister Birthe Rønn Hornbech.

Formanden indledte mødet ved at give nogle praktiske oplysninger til de nyvalgte medlemmer om procedurerne i Europaudvalget, herunder om hvordan man skulle bære sig ad, for at tv-kameraerne kunne transmittere fra møderne.

Han redegjorde også for, at de gæster, som overværede de åbne dele af mødet, bedes forlade det i forbindelse med ministerskifte.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 2836 (økonomi- og finansministre) den 4. december 2007

Finansministeren: Alle sager forelægges i dag til orientering.

Jeg har ingen umiddelbare bemærkninger til sagerne vedrørende adfærdskodeks for erhvervsbeskatning (punkt 5 f) og de økonomiske konsekvenser af migration til EU (punkt 3). Sidstnævnte sag blev forelagt udvalget på det forrige møde.

Jeg kan henvise til de aktuelle notater for sagernes nærmere indhold.

1. (Evt.) Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vedr. Polen

– *Opfølgning*

Rådsmøde 2836 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 229, side 875 FO (seneste behandling i EEU 23/2-07)

Alm. del (06) – bilag 99, side 421 (behandlet i EEU 24/11-06) (03) side 1292 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 2/7-04)

Finansministeren: Økofin skal følge op på henstillingen fra den 27. februar 2007, der anbefalede Polen at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud senest i 2007.

Henstillingen fulgte, efter at det i november sidste år konstateredes, at Polens opfølgning på den forrige henstilling ikke havde været tilstrækkelig.

Økofin ventes at konstatere, at de polske myndigheder har iværksat tiltag i overensstemmelse med Rådets anbefalinger fra februar. Det fremgår af Kommissionens efterårsprognose, at budgetunderskuddet forventes at falde til 2,7 pct. af BNP i 2007.

Der er imidlertid væsentlig risiko forbundet med holdbarheden af korrektionen af budgetunderskuddet i 2008 og frem – allerede i 2008 ventes budgetunderskuddet at være mere end 3 pct. af BNP igen.

Derfor vil Økofin opfordre de polske myndigheder til at udarbejde et opdateret konvergensprogram for 2008-2010, der styrker den finanspolitiske konsolidering mod det mellemlistede mål om et strukturelt budgetunderskud på 1 pct. af BNP i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpacten.

Regeringen støtter budskaberne til Polen.

2. Lissabon-strategien: Multilateral overvågning

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 2836 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Den nye 3-årige cyklus

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 52, side 175 (seneste behandling i

EUU 9/11-07)

Finansministeren: Økofin ventes den 4. december 2007 at drøfte det seneste års fremskridt med reformer samt at vedtage et sæt rådskonklusioner herom. Det sker på baggrund af EPC's første tematiske gennemgang af landenes nationale reformprogrammer for 2007 med fokus på 3 hovedtemaer: (i) innovation og små og mellemstore virksomheder, (ii) bedre regulering og konkurrence og (iii) arbejdsmarkeder.

Af udkastet til rådskonklusioner fremgår, at der overordnet sker fremskridt, men at mange af Lissabonmålene ikke kan nås uden yderligere reformer.

Det er væsentligt at styrke reformindsatsen inden for områder, hvor der i 2007 var begrænsede fremskridt. Det gælder større konkurrence i servicesektoren og på energimarkedene, hvor der generelt er behov for mere effektiv separation af produktion og distribution samt lige adgang til distributionsnetværk. Hertil kommer arbejdsmarkederne, hvor reformer i højere grad bør fokusere på at sikre, at det betaler sig at arbejde, at der gives incitamentter til længere arbejdsliv, og at der føres "flexicurity" politikker.

Regeringen finder det positivt, at der sættes fokus på behovet for gennemførelse af strukturelle reformer i landene, og vi kan støtte de rådskonklusioner, der er lagt op til.

Per Clausen bemærkede, at man skriver, at der er behov for yderligere reformer for at nå Lissabonmålene, og nævner behovet for at skabe øget konkurrence inden for servicesektoren. Han konstaterede, at her er regeringen i nøje overensstemmelse med EU's målsætning med sit krav om, at kommunerne skal tvinges til at sende en vis del af deres ydelser i udbud. Han betegnede det som endnu et eksempel på, at EU's politik er i nøje overensstemmelse med en borgerlig regerings politik. Af samme grund er den ikke i overensstemmelse med Enhedslistens synspunkt.

Man skriver også, at flexicurity bl.a. handler om, at understøttelsessystemerne skal sikre bedre incitamentter. I den forbindelse spurgte Per Clausen, om det er regeringen, der har inspireret EU til det synspunkt, at der skal være større forskel på ydelser og løn.

Anne Grete Holmsgaard syntes, man lagde for megen vægt på den del af flexicurity, der handlede om fleksibilitet, og for lidt på den del, der handlede om security. Det handler også om, at der er en dialog mellem parterne, og at man har en høj organisationsprocent. Hun syntes, begrebet flexicurity i sti-

gende grad på europæisk plan bliver brugt meget ensidigt. Derfor spurgte hun, om regeringen er enig i, at det er vigtigt, at det bliver et flersidigt begreb, så man også understreger betydningen af sociale sikringssystemer og af en velorganiseret arbejdsstyrke. Hvis regeringen er enig i det, ville hun gerne vide, hvad strategien er for at få det sidstnævnte element stærkere ind.

Kim Mortensen pegede på, at regeringen ynder at rejse rundt og prale af den danske model. Han mente, den primært handler om, at man i Danmark kan være forholdsvis sikker på ikke at måtte gå fra hus og hjem, hvis man bliver arbejdsløs, men et andet bærende element har været hele vort uddannelses- og opkvalificeringssystem. Han opfordrede regeringen til også at markedsføre de to elementer, måske i højere grad end de økonomiske sanktioner.

Finansministeren opfattede de fleste af Per Clausens bemærkninger som polemiske rettet mod den hjemlige politik. Han anholdt, at regeringen stillede krav til kommunerne om at nå en bestemt udbudsprocent. De to parter var enige om, at det vil være ønskværdigt, at man får en højere grad af offentlige udbud.

Finansministeren var enig med Anne Grete Holmsgaard i, at flexicurity er et princip, der skal gå på to ben. Han mente nu nok, at man i EU betonedede security. I mange lande har man meget svært ved at fyre folk, og hvis virksomhederne bliver nødlidende, er der nogle ekstra sikkerhedselementer oveni.

Anne Grete Holmsgaard gentog sit spørgsmål om, hvilken aktiv strategi regeringen havde for at udbrede kendskabet til begge sider af den danske model for flexicurity.

Finansministeren svarede, at den danske strategi består i at udbrede "best practices", som de eksemplificeres ved den danske model. Det havde den foregående finansminister gjort ved flere lejligheder, bl.a. ved et uformelt møde for kredsen af finansministre. Finansministeren mente ikke, det var securitydelen, der manglede i den europæiske debat, snarere tværtimod.

Svend Auken gjorde opmærksom på, at når man i EU taler om tryghed, er det i høj grad dagpengeniveauet, det drejer sig om. Finansministeren har ret i, at det ikke er ansættelsestrygheden, der er hovedproblemet.

Lone Dybkjær ville gerne have finansministeren til at understrege over for sine kolleger, at det var kombinationen af security og flexibility, der var interessant, for det var rigtigt, at man i mange lande havde meget svært ved at afskedige folk.

Bjarne Laustsen fremhævede, at arbejdsmarkedets parter må have ordentlige vilkår at arbejde under, og fandt det derfor paradoksalt, at regeringen ville begrænse fagbevægelsens mulighed for at spille en rolle, idet det vil føre til en lavere organisationsprocent. Han gjorde opmærksom på, at man må lave en lovgivning, der følger op på de kollektive aftaler, så reglerne også kommer til at gælde dem, der ikke er medlemmer af en fagforening.

Per Clausen spurgte, om finansministeren ikke er enig i, at hvis man har megen fleksibilitet, er det en forudsætning, at man har stærke fagforeninger og et

højt understøttelsesniveau, hvis lønmodtagerne ikke skal være meget dårligt stillet. Han mente, der var en modsætning mellem et højt understøttelsesniveau og så det, regeringen hele tiden taler om, nemlig at der skal være et incitament til at arbejde, ved at der er stor forskel på understøttelse og løn.

Kim Mortensen syntes, det var vigtigt at holde fast i, at det andet ben ikke alene drejede sig om et højt understøttelsesniveau, men også om uddannelse og opkvalificering.

Finansministeren erklærede sig helt og aldeles enig i det synspunkt, Kim Mortensen havde fremført, og var ligeledes enig i, at understøttelsesniveauet er centralt. Organisationsprocenten er nok en lidt sværere diskussion. Det er i hvert fald ikke noget, man kan lovgive om, idet det må være op til folk selv, om de vil melde sig ind i en fagforening. Det er rigtigt, at vi både skal fokusere på fleksibilitet og på sikkerhed. Finansministeren henviste til, at regeringen var i dialog med fagbevægelsen og netop havde indgået en trepartsaftale, så han mente, regeringen anerkender, at fagbevægelsen har en rolle at spille.

Bjarne Laustsen replicerede, at regeringen og regeringspartierne hele tiden taler om, at man skal begrænse konfliktretten. Hvis det bliver en realitet, vil det føre til en lavere organisationsprocent. Hvis den udvikling i den retning, vi har set de sidste 6 år, fortsætter, får vi en svagere fagbevægelse.

Finansministeren mente nok, der også var faktorer uden for regeringskontorerne, som medvirkede til den lavere organisationsprocent, men han troede ikke, man skulle tage den diskussion her og nu.

Svend Auken nævnte, at når man i mange lande klamrer sig til jobtrygheden, hænger det sammen med, at dagpengeniveauet i de pågældende lande er elendigt. Derfor handler flexicurity også om et højt dagpengeniveau.

3. Globalisering: Økonomiske konsekvenser af migration

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 2836 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 52, side 177 (seneste behandling i EUU 9/11-07)

Finansministeren: Denne sag blev forelagt udvalget på det forrige møde.

Per Clausen spurgte, hvad regeringen vil gøre for at mindske de negative effekter af "hjerneflugten" i immigranternes hjemlande.

Lone Dybkjær undrede sig over, at finansministeren ikke nævnte punkt 3 om konsekvenserne af migration, idet det er et stort spørgsmål både i Danmark og i Europa i det hele taget. Specielt fandt hun spørgsmålet om hjerneflugt ganske interessant. Hun spurgte, hvad regeringen havde tænkt sig at sige i den diskussion.

Finansministeren svarede Lone Dybkjær, at den daværende finansminister havde forelagt punktet i forbindelse med det sidste Europaudvalgsmøde inden valget, så man havde diskuteret sagen før. Han ventede ikke, at der ville blive nogen videre diskussion ved det kommende møde.

Lone Dybkjær pegede på, at en del af medlemmerne var handicappet af, at der var valgkamp, da man sidst drøftede sagen i Europaudvalget.

Formanden støttede Lone Dybkjær og sagde, at regeringen måtte være forberedt på, at man kunne spørge til de sager, som var blevet behandlet under valgkampen.

NOT **Finansministeren** ville gerne være med til at diskutere migration. Der havde været en stor debat om det på det sidste møde i Økofin, og på tirsdag ville man blot følge op på den. Han lovede at fremsende noget materiale, hvoraf det fremgik, hvad man havde diskuteret. Finansministeren medgav, at det var en relevant diskussion i den nuværende beskæftigelsessituation, hvor vi målrettet rekrutterer udenlandsk arbejdskraft.

Lone Dybkjær takkede for finansministerens tilsagn om noget skriftligt materiale, idet hun gjorde opmærksom på, at det var et spørgsmål, som ville blive taget op på Det Europæiske Råds møde.

4. Finansielle tjenesteydelser

a) Solvens II

– *Orienterende debat*

KOM (2007) 0361

Rådsmøde 2836 – bilag 1 (samlenotat side 15)

KOM (2007) 0361 – bilag 1 (grundnotat af 14/9-07)

Finansministeren: Kommissionen har udsendt forslag til direktiv vedrørende forsikringsvirksomhed, det såkaldte Solvens II forslag. Udover at sammenskrive de eksisterende 13 direktiver er et væsentligt formål at indføre risikobaserede kapitalkrav til forsikringselskaber. Dermed vil kapitalkravene afspejle virksomhedernes faktiske risici, understøtte mere effektiv risikostyring og bedre kapitalallokering.

På det kommende økofinrådsmøde forventer jeg en orientering fra formandskabet om status for behandlingen af Solvens II i forbindelse med den snarlige afslutning af 1. gennemgang af forslaget. Der er fortsat en del emner, der skal arbejdes videre med, men det forventes, at forslaget vil kunne færdigbehandles i løbet af 2008.

Regeringen støtter generelt tanken i forslaget og vil tage orienteringen og fremskridtsrapporten til efterretning.

b) Lamfalussyprocessen

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2836 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 330, side 1168 (seneste behandling i EUU 2/5-07)

Finansministeren: Formålet med den såkaldte Lamfalussyprocedure er bl.a. at skabe større gennemsigtighed og effektivitet ved udformningen af direktiver og forordninger på det finansielle område.

På mødet forventer jeg en vedtagelse af rådskonklusioner om initiativer med henblik på at tilpasse og forbedre Lamfalussyproceduren på baggrund af en evaluering af de hidtidige erfaringer.

I rådskonklusionerne fremhæves bl.a., at der skal fastlægges realistiske tidsfrister for delelementerne i lovgivningsprocessen. Dette er et element, regeringen har arbejdet aktivt for.

For at opnå høj kvalitet i reglerne i EU og i de enkelte medlemslande understreger rådskonklusionerne, at nye initiativer bør fokusere på centrale og nødvendige ændringer. Regeringen er enig i, at nye initiativer – så vidt muligt – skal undlade at indføre detaljer, der ved implementering i medlemslandene gør det vanskeligere at sikre konsistens med eksisterende regler.

Endvidere søges øget konvergens i anvendelsen af regler i EU opnået bl.a. ved, at tilsynsmyndigheder i medlemslandene enten følger vedtagne fælles retningslinjer eller eksplicit forklarer, hvorfor de ikke følger retningslinjerne.

Drøftelserne på Økofin vil muligvis berøre et mere fundamentalt emne vedrørende balancen mellem EU-kompetencer og nationale kompetencer i reguleringen af den finansielle sektor. Anledningen er to elementer, der berøres i rådskonklusionerne:

1) For det første tilsynskomiteernes rolle i processen. Tilsynskomiteerne – de såkaldte niveau 3 komiteer – udarbejder blandt andet standarder og retningslinjer for tilsynsindsatsen mv. Spørgsmålet er, om det vil være en fordel, at komiteerne træffer beslutninger med kvalificeret flertal i forhold til sådanne standarder og retningslinjer i stedet for ved konsensus, som det er tilfældet i dag.

2) For det andet tilsynsmyndighedernes mandater. Det drøftes, om de nationale tilsynsmyndigheders mandater kan og skal udvides med en EU-vinkel med henblik på øget samarbejde mellem landene og hensyntagen til finansiel stabilitet i alle medlemslande.

Synspunkterne divergerer om disse spørgsmål, og formuleringerne i rådskonklusionerne om disse emner er derfor forsigtige.

Regeringen støtter rådskonklusionerne.

c) Risikokapital

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2836 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 28, side 22 (seneste behandling i EUU 6/10-06)

(041) side 20 (seneste behandling i EUU 8/10-04)

Finansministeren: I 2006 vedtog Økofin at overvåge udviklingen på markedet for risikokapital, dvs. kapital der bidrager til finansiering af iværksætterprojekter og nye virksomheder. Komiteen for finansielle serviceydelser blev bedt om at afrapportere herom mindst hvert andet år.

På det kommende Økofin forventer jeg en vedtagelse af rådskonklusioner, der opfordrer medlemslandene til fortsat at fjerne barrierer for udviklingen af markederne for risikokapital samt at skabe bedre markedsdrevne rammer for disse markeder på baggrund af bl.a. "best practices".

Regeringen støtter rådskonklusionerne.

5. Skat

a) Momspakken

– *Politisk aftale*

KOM (2003) 0822, KOM (2004) 0728, KOM (2005) 0334

Rådsmøde 2836 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (071) – bilag 52, side 181 (seneste behandling i EUU 9/11-07)

EUU alm. del (06) - bilag 380, side 1380 (behandlet i EUU 1/6-07)

(05) side 1439 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 6/6-06)

B2B og B2C

KOM (2003) 0822 - bilag 1 (grundnotat af 4/10-05)

Udvalgsmødereferat:

(05) side 591 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 15/12-05)

(041) side 371 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 3/12-04)

Forslag om 8. momsdirektiv og One stop shop

KOM (2004) 0728 - bilag 1 (grundnotat af 8/12-04)

KOM (2004) 0728 - bilag 2 (supplerende grundnotat af 14/4-05)

Finansministeren: Økofin drøftede sidste gang sagen i november, hvor Luxembourg fortsat ikke kunne tilslutte sig, at fjernsalg af elektroniske ydelser, teleydelser m.v. skal momses i forbrugslandet i stedet for i oprindelseslandet. Sagens kerne er jo den simple, at moms er en forbrugsafgift, og momsning af salg skal derfor også ske i forbrugslandet.

Luxembourg vil givetvis opleve et lavere provenu som følge af formandskabets forslag, da landet ikke længere vil kunne opkræve moms af ydelser, der forbruges uden for Luxembourg. Pointen er imidlertid, at det provenu retteligt tilkommer de lande, hvor ydelsen forbruges.

Jeg vil naturligvis arbejde for, at indrømmelserne til Luxembourg bliver så begrænsede som muligt.

Formandskabet ventes at forelægge pakken til endelig vedtagelse, muligvis med en forsinket ikrafttræden af forbrugslandsbeskatning af de elektroniske ydelser m.v.

b) Nedsat moms

– Rådskonklusioner

KOM (2007) 0380

Rådsmøde 2836 – bilag 1 (samlenotat side 29)

Finansministeren: Sagen omhandler de kommende regler for medlemsstaternes anvendelse af nedsatte momssatser, der skal træde i kraft den 1. januar 2011. Kommissionen har opfordret til, at Økofin drøfter rammer og principper herfor.

Regeringen arbejder for at få økonomisk rationelle aspekter ind i EU's politik vedrørende nedsatte momssatser, og at de fælles regler differentieres efter skadevirkningerne på det indre marked. Det er også relevant at drøfte effektiviteten og administrative byrder ved anvendelse af nedsat moms til fremme af sektorpolitiske mål.

Det er en vanskelig sag at opnå enighed om, da medlemslandene aktuelt har meget forskellige tilgange til problemstillingen om nedsat moms. Nogle lande støtter generelt anvendelsen af nedsatte momssatser, mens andre indtager en meget skeptisk holdning. Der er endvidere ikke noget sammenhængende mønster i, hvor nedsat moms er anvendt i praksis.

Danmark hører til de lande, der forsøger at forhindre en yderligere udhuling af sammenhængen i momssystemet.

Det er muligt, at formandskabet vil arbejde for, at der drages rådskonklusioner om sagens videre proces.

Per Clausen gjorde opmærksom på, at i modsætning til finansministeren synes Enhedslisten, det er en god idé, hvis landene får mulighed for selv at tage stilling til størrelsen af momsen på forskellige områder, således at det bliver muligt at prioritere f.eks. sundhed og miljø over det indre marked. I forbindelse med nedsatte momssatser til fremme af f.eks. sociale, klimamæssige eller miljøpolitiske mål skriver man: "Det er Danmarks opfattelse, at momssystemet ikke er egnet og ikke bør anvendes til at opnå sådanne mål." Han gjorde opmærksom på, at regeringen tilsyneladende ikke var så sikker på det mere og nu sagde, at man godt kunne undersøge det. Derfor mente Per Clausen, finansministeren i EU burde neddæmpe sine betænkeligheder, indtil det spørgsmål var undersøgt.

Helle Sjelle forventede, at de holdninger, som regeringen fremfører i EU, flugter med det regeringsgrundlag, som netop er udarbejdet, og at vi derfor er knap så afvisende over for differentierede momssatser.

Finansministeren svarede Per Clausen og Helle Sjelle, at vi skal passe på, at vi ikke udhuler momssystemet, så man forhindrer det indre marked i at fungere. Men det er rigtigt, at der inden for rammerne af dette i regeringsgrundlaget tales om, at man skal afdække, om der kan være forebyggelsesmæssige perspektiver i at operere med en eller anden form for nedsat moms på

2. Europaudvalgsmøde 30/11-07

frugt og grønt. Han mente sagtens, de to ting kunne gå hånd i hånd.

Lone Dybkjær kunne godt dele betænkeligheden ved at nedsætte momsen på visse varer, men hun syntes ikke rigtigt, man kunne bruge synspunktet om varenes frie bevægelighed, da alle lande jo ikke har samme momssats.

c) Kommissionens direktivforslag om forlængelse af ordninger om nedsat moms for nye medlemslande

– *Generel tilgang*

KOM (2007) 0381

Rådsmøde 2836 – bilag 1 (samlenotat side 33)

KOM (2007) 0381 – bilag 1 (grundnotat af 27/8-07)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (071) – bilag 35, side 22 FO (forhandlingsoplæg forelagt i EUU 5/10-07)

Finansministeren: Sagen blev senest drøftet på mødet i Økofin i november. Der blev imidlertid ikke truffet nogen beslutning.

Sagen omhandler undtagelser fra momsdirektivets regler om nedsatte momssatser. Flere af de nye medlemslandes undtagelser udløber i 2007 og 2008, og Kommissionen har i den forbindelse fremsat forslag om at forlænge nogle af disse undtagelser frem til 2011.

Fra dansk side vil vi fortsat arbejde for at begrænse anvendelsesområder for nedsat moms mest muligt.

Formandskabet ventes at fremlægge et oplæg til politisk enighed.

d) Kommissionens direktivforslag vedr. kapitaltilførselsafgifter

– *Generel tilgang*

KOM (2006) 0760

Rådsmøde 2836 – bilag 1 (samlenotat side 36)

Finansministeren: Med dette forslag kan de syv lande, som i dag har en kapitaltilførselsafgift, fortsætte som hidtil, men det er samtidig hensigten at afskaffe kapitaltilførselsafgiften på lang sigt. Desuden vil medlemsstater, som i dag ikke har en kapitaltilførselsafgift, ikke kunne indføre en sådan. Kapitaltilførselsafgiften hindrer den fri bevægelighed for kapital.

Forslaget vil ikke have nogen direkte betydning for Danmark, da en sådan afgift allerede blev afskaffet her i landet i 1993, og da der i øvrigt ikke er nogen interesse i, at den genindføres.

Regeringen støtter derfor forslaget.

e) Bekæmpelse af momssvig

– Rådskonklusioner

KOM (2006) 0254

Rådsmøde 2836 – bilag 1 (samlenotat side 38)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 380, side 1379 (seneste behandling i

EUU 1/6-07)

Finansministeren: Kommissionen ventes at fremlægge en rapport om det fortsatte arbejde med at udvikle elementer i en antisvigsstrategi inden for rammerne af det gældende momssystem. På det grundlag ventes formandskabet samtidig at fremlægge et udkast til konklusioner.

Det centrale i rådskonklusionerne ventes at være:

- a) En opfordring til medlemsstaterne om at drøfte mulighederne for, at alle medlemsstater får national lovgivning, der gør dem i stand til strafferetligt at forfølge svindlere, selv om provenutabet som følge af svindelen alene falder i et eller flere andre EU-lande.
- b) En angivelse af retningslinjer for Kommissionens videre arbejde med antisvigsstrategien inden for rammerne af det gældende momssystem, herunder:
 - i) at foretage en indgående analyse af behovet for angivelsesoplysninger fra virksomhederne til brug for moms kontrol i en moderne administration.
 - ii) at fremlægge et handlingsprogram til styrkelse af medlemsstaternes håndtering af momssystemet.
 - iii) et videre arbejde med opdaterede registre over momsregistrerede virksomheder og en fælles tilgang til momsregistrering af virksomheder og afmelding af virksomheder fra momsregistrering.
 - iv) forbedrede muligheder for inddrivelse af moms i svigssager.

Regeringen kan støtte udkastet til rådskonklusioner.

Kim Mortensen opfordrede regeringen til aktivt at bidrage til at bekæmpe svindel med moms.

Finansministeren svarede Kim Mortensen, at regeringens linje med hensyn til bekæmpelse af svig er meget klar og i øvrigt også er betonet i det nye regeringsgrundlag.

f) Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2836 – bilag 1 (samlenotat side 42)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 99, side 436 (behandlet i EEU 24/11-06)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

Kim Mortensen opfordrede regeringen til at lukke de huller i erhvervsbeskatningen, som er blevet et konkurrenceelement imellem landene for at tiltrække virksomheder.

Lone Dybkjær ville gerne vide, hvor regeringen lægger sig i forhold til Italien, Spanien og muligvis Sverige, som er uenig i, at der kan være et landestørrelselement inde ved vurderingen af en skatteordning.

Hun var tvivlende over for, at erhvervsbeskatningen slet ikke har konsekvenser for gældende dansk ret, for det er vel også sådan, at nogle danske virksomheder kunne tænkes at etablere sig i andre lande med lavere erhvervsbeskatning.

Finansministeren svarede Kim Mortensen, at regeringen vil lukke skattehullerne i samme takt som de afdækkes.

NOT **Finansministeren** kunne godt se, at der kunne være en pointe i det med landestørrelsen. Han lovede Lone Dybkjær at uddybe emnet skriftligt.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 2837 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 5.-6. december 2007

Punkterne 1-4 og 8 hører under Beskæftigelsesministeriets ressort.

Punkterne 5-7 og 9-12 hører under Velfærdsministeriets ressort.

Punkt 13 hører under Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations samt Beskæftigelsesministeriets ressort.

Punkt 14 hører under Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations samt Ministeriet for Sundhed og Forebyggelses ressort.

Punkt 17 hører under Fødevareministeriets samt Ministeriet for Sundhed og Forebyggelses ressort.

Punkterne 15, 16 og 18 hører under Ministeriet for Sundhed og Forebyggelses ressort.

Beskæftigelsesministeren forelagde dagsordenspunkterne 1-12.

Sundheds- og forebyggelsesministeren forelagde dagsordenspunkterne 14-18.

Dagsordenspunkt 13 blev forelagt i forbindelse med integrations- og kirke- ministerens forelæggelse af rådsmødet for retlige og indre anliggender, som blev forelagt under punkt 3 på Europaudvalgets dagsorden.

Beskæftigelsesministeren: Jeg vil forelægge dagsordenspunkt 1-12. Punkterne 5-7 og 9-12 er velfærdsministerens ressort, som jeg har aftalt med velfærdsministeren, at jeg forelægger for udvalget. Integrationsministeren forelægger punkt 13 under et senere punkt på dagsordenen.

Punkt 2 om vikardirektivet forelægges med henblik på forhandlingsoplæg. De øvrige punkter forelægges til orientering.

Sundheds- og forebyggelsesministeren: Det er mig en glæde at møde her i Europaudvalget for første gang som minister for sundhed og forebyggelse. Jeg håber, vi får et godt og konstruktivt samarbejde.

Jeg skal her forelægge sundhedssagerne på dagsordenen for rådsmødet i næste uge. Der er fem sager på dagsordenen – dagsordenens punkt 14-18 – og de forelægges alle til orientering.

Jeg vil konkret fremhæve tre af sagerne på rådsmødedagsordenen. De øvrige sager vil jeg ikke komme ind på, medmindre udvalget ønsker det. Derudover vil jeg under punktet "eventuelt" kort omtale sagen om sundhedstjenesteydelser i det indre marked.

1. Ændringsforslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 93/104/EF vedrørende organisering af arbejdstiden

– *Politisk enighed*

KOM (2005) 0246

Rådsmøde 2837 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2005) 0246 - svar på spørgsmål 2 (om opt-outen)

KOM (2005) 0246 - svar på spørgsmål 1 (om henvendelse fra Skleroseforeningen om opt-outen)

KOM (2004) 0607 - bilag 1 (grundnotat af 27/10-04 om det oprindelige forslag)

Info-note (05) I 10 (referat af åbent samråd 11/11-05 om arbejdstidsdirektivet)

Info-note (04) I 23 (notat af 13/5-05 om opt out-bestemmelsen)

Info-note (03) I 50 (notat af 9/1-04 om Kommissionens meddelelse og Domstolens domme)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 72, side 263 (seneste behandling i EUU 3/11-06)

(05) side 1389 (behandlet i EUU 24/5-06)

(05) side 279 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 11/11-05)

(042) side 523 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 27/5-05)

(041) side 344 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 3/12-04)

Beskæftigelsesministeren: Det første punkt, jeg vil orientere om, er forslaget til ændring af arbejdstidsdirektivet. Efter at arbejdet med denne vanskelige sag har været sat på vågeblus i en periode, bliver der nu gjort endnu et forsøg på at enes om at ændre direktivet.

For helt kort at rekapitulere sagen, så afsagde EF-Domstolen for snart en del år siden nogle domme, SIMAP og Jaeger, vedrørende rådighedsvagter og kompenserende hviletid. Efterlevelsen af disse domme vil skabe store problemer i mange medlemsstater, ikke mindst på sundhedsområdet. Samtidig har den såkaldte opt out – adgangen til at arbejde ud over 48 timer i gennemsnit om ugen – været til genforhandling.

Set fra et dansk perspektiv er målet først og fremmest, at vi kan opretholde de gældende kollektive overenskomster, og det kan kun ske, hvis der sker en ændring af direktivet, så vi ikke behøver at gribe ind i eksisterende overenskomster. Vi lægger desuden afgørende vægt på, at bestemmelserne i direktivet fortsat kan fortolkes som gældende for det enkelte ansættelsesforhold.

Direktivet indeholder en række begrænsninger i forhold til muligheden for fremover at benytte en opt out. For eksempel er der bestemmelser om tidsbegrænsning af en opt out aftale, om en fortrydelsesret for lønmodtageren og om, at en opt out aftale ikke kan indgås samtidig med ansættelsen. Det vigtigste er dog nok,

at der foreslås indført et loft i opt out'en, således at der højst kan arbejdes 60 timer om ugen i gennemsnit over 3 måneder.

Hvis det foreliggende forslag til direktiv vedtages, vil der således ske begrænsninger i muligheden for at anvende opt out. Men hvis direktivforslaget omvendt falder på jorden, vil muligheden for at benytte opt out fortsætte som i dag uden disse begrænsninger.

Det forslag, som det portugisiske formandskab fremsatte den 16. november, ligner meget det finske forslag, som kunne støttes fra dansk side, men som der desværre ikke kunne opnås enighed om mellem EU-landene for et års tid siden. Det egentligt nye er, at en løsning af arbejdstidssagen nu kædes sammen med vedtagelsen af et vikardirektiv.

En række lande har som bekendt hidtil blokeret for revision af arbejdstidsdirektivet og dermed for en løsning af problemerne i forhold til SIMAP- og Jaegerdommene. Her er der nu en bevægelse at spore. Flere lande har således givet udtryk for, at man eventuelt kan acceptere det nu foreliggende forslag til arbejdstidsdirektiv, hvis man samtidig kan enes om et hensigtsmæssigt vikardirektiv.

Der er tale om en meget kompliceret forhandlingssituation. Det er umuligt at forudse, hvad det ender med, og fra dansk side forsøger vi hele tiden at varetage danske interesser i forhold til begge direktiver og at vægte, hvordan vi i en eventuel samlet løsning kan opnå mest.

Jeg vil dog gerne sige, at regeringen lægger meget vægt på, at arbejdstidssagen finder en løsning. Vikardirektivet vil efter min opfattelse kunne udformes på en måde, der er til at leve med ud fra et dansk synspunkt, mens vi står i en ganske uoverskuelig situation, hvis det igen mislykkes at nå til enighed om at ændre arbejdstidsdirektivet.

Hvis vi kan få lukket arbejdstidssagen nu, indebærer det 3 klare fordele: For det første slipper vi for at få en åbningsskrivelse, der indebærer en stor risiko for, at vi er nødt til at gribe ind i eksisterende overenskomster. For det andet vil vi have en uklarhed mindre ved de kommende overenskomstforhandlinger på det offentlige arbejdsmarked. Og for det tredje vil den forståelse omkring fortolkningsspørgsmålet, der indgår som en forudsætning for det portugisiske formandskabs forslag, blive en del af en samlet løsning. Det vil således herefter blive svært at anfægte, at vi i Danmark fortolker direktivets bestemmelser som gældende pr. kontrakt og ikke pr. lønmodtager.

Det er meget svært at komme med et bud på, hvor gode mulighederne er for at nå en samlet løsning. Men der er en mulighed, og den mulighed skal vi – som jeg ser det – absolut forfølge.

Da denne sag var kædet sammen med den næste sag på dagsordenen, findes hele diskussionen om disse to sager nedenfor under dagsordenens punkt 2.

FO 2. Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om vikaransattes arbejdsforhold

– *Politisk enighed*

KOM (2002) 0701

Rådsmøde 2837 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Bilag (012) 751 (grundnotat af 29/5-02)

Udvalgsmødereferater:

(041) side 355 (seneste behandling i EUU 3/12-04)

(02) side 1285 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 28/5-03)

Beskæftigelsesministeren: Jeg forelægger dette punkt til forhandlingsoplæg.

Sagen er denne gang sat på rådsmødets dagsorden med henblik på politisk enighed.

På baggrund af efterårets møder i Rådets ekspertgruppe må det konstateres, at der reelt kun udestår to knaster vedrørende vikardirektivet.

Den første knast omhandler varigheden og omfanget af en karensperiode, som er en undtagelsesbestemmelse for vikarsættelser af kortere varighed. Den anden knast omhandler parternes mulighed for at implementere direktivet via kollektive overenskomster.

Med hensyn til karensperioden fastslår det nuværende mandat, at Danmark skal arbejde for, at muligheden for at anvende en karensperiode bevares uden begrænsning til aflønning, samt at længden af karensperioden som udgangspunkt i forhandlingerne fastsættes til 6 måneder.

På baggrund af sagens behandling i rådets ekspertgruppe og på Coreper den 21. i denne måned må det konstateres, at langt hovedparten af landene maksimalt vil acceptere en karensperiode på 6 uger. Det ser umiddelbart ud som om Danmark, England, Malta, Irland, Tyskland og Polen udgør et blokerende mindretal med krav om en længere karensperiode.

Imidlertid kan flere af landene i dette blokerende mindretal tænkes at ville opgive nogle af deres krav for at nå en løsning i forhold til arbejdstidssagen, og der er derfor formentlig udsigt til, at det blokerende mindretal falder bort.

Det må endvidere konstateres, at Danmark, Tyskland og Irland står temmelig alene med kravet om, at karensperioden skal omfatte andet end løn.

Det er derfor urealistisk, at vi vil kunne få dette krav igennem i forhandlingerne.

Som nævnt har vi fra dansk side en vital interesse i at få løst arbejdstidssagen. Nu lægges der så op til en sammenkædning af forhandlingerne om arbejdstidsdirektivet og vikardirektivet. Set i det lys har vi også fra dansk side en interesse i at kunne udvise fleksibilitet.

Det er således min opfattelse, at vi bør udvise fleksibilitet i forhandlingerne om karensperiodens længde og indhold, hvis dette kan fremme en samlet løsning, der også omfatter den nødvendige ændring af arbejdstidsdirektivet.

Når det drejer sig om parternes rolle, så vedrører vikardirektivet herhjemme jo et område, som arbejdsmarkedets parter i vid udstrækning allerede har taget hånd om.

Det er derfor meget positivt, at både Kommissionen og senest det portugisiske formandskab har været lydhøre for de danske synspunkter vedrørende indholdet af et direktiv på dette område.

Danmark har sammen med Sverige udarbejdet papirer til Kommissionen og formandskabet med opfordring til, at et fremtidigt direktiv respekterer parternes roller og autonomi.

Danmark har endvidere deltaget i en række bilaterale drøftelser med Kommissionen og formandskabet om denne problemstilling.

Som direktivteksten nu foreligger, må vi sige, at vi er blevet fuldt imødekommet på dette område.

Således indeholder direktivet nu en artikel 5.3, der giver parterne mulighed for en høj grad af fleksibilitet i forhold til at implementere direktivet via kollektive overenskomster. Parterne må gennem kollektive aftaler gerne fravige direktivets bestemmelser, så længe de overordnede mål om beskyttelse af vikariansatte imødekommes.

På denne baggrund mener jeg, at der efterlades arbejdsmarkedets parter et meget stort manøvrerum. Dette er afgørende – specielt hvis vi ender med et direktiv med en kort karenperiode, der alene omfatter løn.

Arbejdsmarkedets parter har ladet mig forstå, at man ud fra en samlet betragtning finder, at Danmark må tænke i kompromisbaner på vikardirektivets område. Dette skyldes ikke mindst hensynet til at få løst arbejdstidssagen, som prioriteres meget højt også af arbejdsmarkedets parter.

Herudover anerkender man, at der med det nuværende udkast til vikardirektiv gives parterne høj grad af autonomi ved implementering af direktivet.

FO Jeg vil derfor tage til rådsmødet med følgende holdepunkter:

- Regeringen kan som en del af et samlet kompromis stemme for et afbalanceret vikardirektiv, hvis det kan bane vejen for vedtagelse af ændringer af arbejdstidsdirektivet, som jeg tidligere har gjort rede for.
- Regeringen vil lægge afgørende vægt på, at parterne får mulighed for en fleksibel implementering af vikardirektivet gennem kollektive overenskomster.
- Regeringen forhandler med henblik på at nå frem til den længst mulige karenperiode.

Bjarne Laustsen forstod, at regeringen, når det drejer sig om at ændre på arbejdstidsdirektivet og fjerne beskyttelsesregler for lønmodtagerne, alene vil basere sit flertal på Dansk Folkeparti, og gjorde opmærksom på, at der ikke havde været nogen kontakter til andre partier med henblik på at få et bredere flertal bag mandatet.

Han syntes, det var underligt, at man opererede med, at man måtte arbejde

60 timer om ugen i en længere periode.

Med hensyn til vikarer var Bjarne Laustsen målløs over, at regeringen ville arbejde for en længere karenperiode end de 6 uger. Han ville gerne have en redegørelse for fordele og ulemper ved en karenperiode, idet han var bange for, at en karenperiode kunne bruges til at omgå reglerne.

Bjarne Laustsen pegede på, at arbejdsmarkedets parter ikke kan klare alt, og spurgte, hvordan man fra samfundets side vil kontrollere, at vikaransættelse sker på ordentlige løn- og arbejdsvilkår. Han henviste til en sag i Vejle, hvor et firma tilbød danske virksomheder medarbejdere til 17.000 kr. om måneden alt inklusive, hvilket slet ikke hænger sammen med, at 3F overenskomsten opererer med timelønninger på 120-130 kr.

Kim Mortensen kritiserede ligeledes, at regeringen, når det drejer sig om at lave undtagelser fra den aftalebaserede flexicuritymodel, vi anvender herhjemme, baserer sig udelukkende på en aftale med Dansk Folkeparti og ikke har taget kontakt til Socialdemokraterne. Han havde gerne set, at der også på dette område havde været en dialog om, hvilken holdning Danmark skulle indtage. Socialdemokraterne er meget betænkelige ved det arbejdstidsdirektiv, der ligger her, ved sammenkædningen med vikardirektivet og ved den meget store fleksibilitet, det giver for arbejdsgiverne.

Han henviste til den lange diskussion, man under dagsordenens punkt 1 havde haft om flexicuritymodellen, og ville gerne have et tilsagn om, at også beskæftigelsesministeren i forbindelse med en aktiv arbejdsmarkedspolitik specielt ville fokusere på uddannelse og opkvalificering som et af de bærende elementer i modellen.

Per Clausen betegnede det som paradoksalt, at for at få arbejdstidsdirektivet ændret, så man kan undgå at gribe ind i danske overenskomster, går man med til at forringe vilkårene for lønmodtagerne i resten af Europa.

Udgangspunktet for vikardirektivet er rigtigt, nemlig at man vil etablere generelle garantier mod forskelsbehandling, men derefter går man i gang med at undergrave dem.

Per Clausen sluttede med at sige, at det nok bliver meget svært at få Enhedslisten til at støtte mandatet.

Anne Grete Holmsgaard henviste til, at arbejdstidsdirektivet havde været diskuteret mange gange i udvalget, men i sidste omgang har beskæftigelsesministeren valgt ikke at forsøge at få en bred tilslutning til sit mandat.

Når beskæftigelsesministeren i forbindelse med vikardirektivet nævner en karenperiode på 6 uger, hvor man ikke skal overholde ligebehandlingsprincippet, hvor mange vikarer forventer ministeren så, at direktivet overhovedet vil beskytte?

Bent Bøgsted betegnede Bjarne Laustsens og Kim Mortensens påstande om, at regeringen havde forhandlet med Dansk Folkeparti, som usande. Dansk Folkeparti kan godt træffe sin egen afgørelse.

Lone Dybkjær syntes, det kunne være interessant at høre, hvad Dansk Fol-

keparti så mente.

Beskæftigelsesministeren mente, vikardirektivet ville få meget begrænset betydning i Danmark, idet de fleste virksomheder er overenskomstdækkede, således at de medarbejdere, der kommer ind på virksomheden, skal have den overenskomstmæssige løn. Det gælder både på det private og på det offentlige arbejdsmarked. Det gælder i Danmark fra dag 1, medmindre der måtte være aftaler i kollektive overenskomster, der fastsætter noget andet. Regeringen har bedt arbejdsmarkedets parter om at opklare, om der findes sådanne bestemmelser.

Hvis man når frem til et kompromis på rådsmødet, får vi for det første et vikardirektiv, der sikrer ligebehandling af vikarer, vi respekterer parternes autonomi og parternes ret til at implementere bestemmelserne i form af kollektive overenskomster, og vi får begrænsninger i opt out'en i forhold til arbejdstidsdirektivet. I dag er der ingen begrænsning på, hvor mange timer man må arbejde, hvis et land har en opt out. Nu må man ikke arbejde mere end 60 timer. Opt out'en kan ikke benyttes i ansættelsessituationen, og lønmodtageren skal være enig. Der sker altså en væsentlig begrænsning i brugen af opt out. Beskæftigelsesministeren tilføjede, at opt out ikke er relevant i en dansk sammenhæng, fordi vi ikke har mulighed for at bruge opt out bestemmelsen.

Hvis vi får et forlig, får vi i hvert fald løst vort hovedproblem, som er konsekvenserne af SIMAP- og Jaegerdommene, og vi undgår at skulle gribe ind i de gældende overenskomster. Som det ligger nu, vil selv de argeste modstandere af opt out'en – Frankrig, Spanien og Italien – kunne stemme for det, som ligger i den samlede pakke. Derfor har regeringens skøn været, at det må vi også kunne fra dansk side.

Karensperioden i det oprindelige forhandlingsoplæg var jo 6 måneder, og Henrik Dam Kristensen sagde dengang, at Socialdemokraterne ikke havde noget imod at give mandatet, men de ville gerne have, at beskæftigelsesministeren arbejdede for at få en karensperiode, der blev så kort som muligt. Det er det, beskæftigelsesministeren gør nu, idet man taler om en karensperiode på mellem 0 og 6 uger. Desuden har vi fået en bestemmelse ind i artikel 5.3 om, at bestemmelserne kan implementeres ved kollektive overenskomster, bare man har hovedformålene for øje.

Beskæftigelsesministeren sagde til Kim Mortensen, at regeringen jo imødekommer de socialdemokratiske synspunkter.

Regeringen kender ikke alle de kollektive overenskomster, men man har bedt arbejdsmarkedets parter om at komme med oplysninger om dem.

Bjarne Laustsen mente ikke, han havde fået svar på sine spørgsmål. Han spurgte igen, om beskæftigelsesministeren på forhånd havde sikret sig et flertal med Dansk Folkeparti. I anledning af Bent Bøgsteds bemærkning sagde Bjarne Laustsen, at han sad med et udklip, hvor Morten Messerschmidt siger, at det er soleklart, at man skal arbejde i Danmark i overensstemmelse med danske bestemmelser, og derfor har Dansk Folkeparti ingen problemer med at sige ja. Det vil sige, at regeringen har ført forhandlinger og lavet en aftale

med Morten Messerschmidt.

Bjarne Laustsen savnede også svar på sit spørgsmål om, hvordan vi konkret sikrer os fra samfundets side, at de regler, man laver, bliver kontrolleret, så folk rent faktisk får den løn, de skal have. Han gentog sit eksempel fra Vejle, hvor et firma, som har en postadresse i England, tilbyder danske virksomheder medarbejdere til 17.000 kr. om måneden for 48 timers arbejde, alt inklusive.

Endelig gentog han sit spørgsmål om fordele og ulemper ved en lang karenperiode, idet han pegede på, at der er en omgåelsesmulighed, når man overhovedet har en karenperiode.

Kim Mortensen takkede for svarene og sagde, at hans hovedbudskab havde været, at Socialdemokraterne fortsat gerne vil samarbejde med regeringen om de mandater, der skal gives i EU, også i forhold til arbejdsmarkedsområdet. Han konstaterede, at når det handler om at lave dispensationer, så taler man kun med Dansk Folkeparti. Socialdemokraterne ville ikke modsætte sig et mandat til regeringen, men ville komme med det budskab, at man havde forventet at blive taget med i forhandlingerne for at sikre, at der kom den arbejdstagerbeskyttelse ind i direktivet, som der skal være.

Per Clausen ville bestemt ikke beskyldte Socialdemokraterne for at levere en aggressiv oppositionspolitik på dette område, når det tilslutter sig et mandat, det ingen indflydelse har haft på.

Med hensyn til karenperiodens længde havde Socialdemokraterne haft det meget rimelige standpunkt, at den skulle være så kort som muligt. Nu ser der ud til at komme en karenperiode på 6 uger, men han forstod, at det havde været regeringens politik, at karenperioden skulle være så lang som mulig, og at man stadig ville arbejde herfor. Per Clausen mente, det var godt, at vi på det punkt var blevet presset af de andre lande.

Bent Bøgsted fastholdt, at Dansk Folkeparti kan træffe sine egne afgørelser. Det har truffet den afgørelse, at det kan sige ja til forhandlingsoplægget. Det har ikke noget som helst at gøre med, at beskæftigelsesministeren har haft kontakt til Dansk Folkeparti, for det har han ikke.

Anne Grete Holmsgaard var dybt uenig, når beskæftigelsesministeren fremstillede sagen sådan, at der ikke var nogen problemer, fordi man ikke ville gribe ind i danske overenskomster. Når vi laver noget på europæisk plan, må vi også se på, hvordan det virker i andre lande, og der er en række europæiske lande, som i udstrakt grad bruger vikaransættelser. Karenperioden er i virkeligheden en udtagelsesperiode, hvor de regler, som skal beskytte vikarerne, ikke gælder. Hun frygtede for, at man kunne omgå reglerne ved at lave en ny vikaransættelse.

I anledning af det, beskæftigelsesministeren sagde om, at undtagelsesperioden for vikarer blev mellem 0 og 6 uger, spurgte Anne Grete Holmsgaard, hvad beskæftigelsesministeren går efter.

Lone Dybkjær ville gerne vide, hvilke kontrolmuligheder der var, ligesom hun

gerne ville vide, om man har vikarbureauer i alle fag i Danmark. Hun forstod, at vikarbejde var meget attraktivt for sygeplejersker, idet de ved ansættelse via vikarbureauer kunne få mere end den overenskomstmæssige løn.

Hun erklærede sig enig med Anne Grete Holmsgaard i, at vi ikke bare skal se på, hvordan det virker i Danmark, men anlægge et mere overordnet europæisk synspunkt.

Hun pegede på, at England hele tiden havde været imod begrænsninger af opt out'en, og spurgte derfor, hvordan de så på forslaget.

Beskæftigelsesministeren ville indledningsvis gerne sige lidt om sin tilgang til arbejdsmarkedspolitikken i EU. Vi har kæmpet meget for flexicurity for at få EU til at acceptere, at vi må have lov til at løse vore problemer i Norden på vor egen måde. En konsekvens af det må være, at vi også respekterer, at man i den angelsaksiske verden og i Sydeuropa løser problemerne på en anden måde. Alt dette er jo vokset ud af de historiske traditioner, man har i de forskellige lande, så det kan man ikke ændre "over night". Han var ikke meget for at påtvinge andre lande, hvordan de skulle løse deres problemer.

Vi skal selvfølgelig gribe ind over for urimeligheder, og det engelske arbejdsmarked er efter regeringens opfattelse på nogle punkter urimeligt med den ubegrænsede brug af opt out'en. Han syntes imidlertid, hele sagen om arbejdstidsdirektivet havde haft et meget uanstændigt forløb, idet 25 lande havde været enige om, hvordan man skulle løse problemerne efter SIMAP- og Jaegerdommene, men så skulle opt out'en til revision, og så blev hele arbejdstidsdirektivet pludselig taget som gidsel. Nu bliver oven i købet vikardirektivet bragt ind, så forhandlingsforløbet er ekstremt kompliceret. Beskæftigelsesministeren indrømmede, at han havde haft fokus på at løse de danske problemer, idet han ikke syntes, det var ønskværdigt, at man skulle foretage et overenskomstindgreb fra Folketinget.

Denne beskrivelse af, hvad der havde været regeringens overordnede mål, skulle opfattes som et svar på Anne Grete Holmsgaards spørgsmål. Beskæftigelsesministeren var gået efter at få en løsning. Han understregede igen, at opt out'en betyder ingenting for Danmark. Vi kan gå med til, at den fortsætter uændret, og vi kan gå med til at afskaffe den.

De seks ugers ventetid i vikardirektivet havde efter beskæftigelsesministerens opfattelse ingen betydning i Danmark, for når man er overenskomstdækket, gælder overenskomsten fra første sekund. Karensperiodens længde har derimod betydning for England, som ikke har kollektive overenskomster.

Beskæftigelsesministeren svarede Per Clausen, at da vi oprindeligt bad om en karensperiode på 6 måneder, havde vi ikke en fleksibel aftaleimplementering mellem arbejdsmarkedets parter inde i teksten. Det har vi nu i form af artikel 5.3. Derfor betyder det mindre for os, om det bliver 0, 2, 4 eller 6 uger.

Med hensyn til, hvordan vikarsituationen ser ud nu, gjorde beskæftigelsesministeren opmærksom på, at alle virksomheder, der har en overenskomst for det arbejde, vikaren skal beskæftiges med, skal følge overenskomsten. I begyndelsen var der firmaer fra Østeuropa, som prøvede at omgå reglerne om

løn, og derfor har vi indført, at vikarer fra disse lande skal ansøge hos de regionale beskæftigelsesråd, som påser, at arbejdet sker på danske vilkår. I anledning af det firma i Vejle, Bjarne Laustsen fremdrog, sagde beskæftigelsesministeren, at der er kriminelle typer alle steder, og politiet vil formentlig reagere på en anmeldelse. Fagforeningen kan kræve overenskomst, hvis man opdager en virksomhed, der ikke har overenskomst. Endelig skal vi gennemføre en følgelovgivning for dem, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster. Efter beskæftigelsesministerens opfattelse går vi altså både med seler og livrem.

I relation til situationen i England fortalte beskæftigelsesministeren, at han talte med sin engelske kollega i forgårs, og det var hans indtryk, at England er parat til at acceptere arbejdstidsdirektivet, hvorimod vikardirektivet åbenbart spiller en meget stor rolle i den engelske debat, primært fordi man ikke har overenskomster i England.

Anne Grete Holmsgaard syntes, det var rart, at beskæftigelsesministeren tog følelserne med, da han beskrev, hvordan arbejdstidsdirektivet var blevet taget som gidsel i forbindelse med opt out'en. Nu bliver vikardirektivet taget som gidsel.

Selvfølgelig vil SF gerne have et vikardirektiv, som giver den størst mulige beskyttelse. Men det vil sige, at undtagelsesperioden skal være så kort som mulig. Hun var enig i, at undtagelsesperiodens længde formentlig ikke har ret stor betydning for det danske arbejdsmarkedet, men den har stor betydning for arbejdsmarkedet i andre europæiske lande. Derfor er det vigtigt, at der bliver arbejdet for, at den periode bliver så kort som mulig. På den baggrund spurgte Anne Grete Holmsgaard, hvilke lande der går efter det ene og det andet. Hun ville gerne vide, om der er mulighed for at få undtagelsesperioden ned under de 6 uger. Hvad går beskæftigelsesministeren efter, og sammen med hvem?

Bjarne Laustsen mente stadig ikke, han havde fået noget svar på sit spørgsmål om, hvorfor beskæftigelsesministeren ikke havde søgt at skaffe sig et bredere flertal på forhånd.

Han gentog også sit spørgsmål om, hvorvidt vi fra samfundets side har nogen som helst mulighed for at kontrollere, om vikarerne rent faktisk får den løn, de skal have.

Per Clausen syntes, det lød som om beskæftigelsesministeren havde et rimeligt stort flertal, idet han ikke havde hørt andre end Enhedslisten sige, at de var imod forhandlingsoplægget. Han var enig med beskæftigelsesministeren i, at det er en meget kompliceret sag at lave EU-regulering på arbejdsmarkedsområdet uden at komme i konflikt med de overenskomster, vi har i Danmark. Når beskæftigelsesministeren flere gange har sagt, at vikardirektivet ingen betydning har i Danmark, hvorfor er vi så nødt til at have en lang karensperiode?

Lone Dybkjær forstod, at på den måde, tingene går nu, har vi ingen problemer med arbejdstidsdirektivet, som ikke får betydning for det danske ar-

bejdsmarked. Er det rigtigt forstået, at vikardirektivet heller ingen betydning har for det danske arbejdsmarked?

Hun spurgte, om direktiverne vil øge beskyttelsen i andre lande.

Beskæftigelsesministeren beklagede over for Bjarne Laustsen, at han havde svaret i generelle vendinger og ikke specielt nævnt, at der var tale om et svar til Bjarne Laustsen, men nu ville han gentage svarene. På det danske arbejdsmarked er det parterne, der kontrollerer, at overenskomsterne bliver overholdt. For så vidt angår østeuropæere, der arbejder på vikarbasis, skal deres løn- og arbejdsvilkår godkendes af det regionale beskæftigelsesråd, og der skal udfærdiges en kontrakt. Hvis vi er ude i den type kriminalitet, som Bjarne Laustsen taler om, er det politiet, der skal tage affære. Hvis der ingen overenskomst er, er det den ene af arbejdsmarkedets parter, der skal agere for at få en overenskomst.

Beskæftigelsesministeren sagde til Per Clausen, at indtil vi fik en bestemmelse ind om aftaleimplementering, var det beskæftigelsesministeren opfattelse, at vi skulle arbejde for en så lang karenperiode som muligt for at sikre fleksibilitet. Da vi nu har fået artikel 5.3 ind, kunne vi leve med hvad som helst med hensyn til karenperioden. Som nævnt vil vi på rådsmødet yde vort bidrag til, at vi endelig får sagen om arbejdstidsdirektivet afsluttet, og hvis det viser sig, at alle går ind for en karenperiode på 0 minutter, så går Danmark også ind for en karenperiode på 0 minutter. Beskæftigelsesministeren tilføjede dog, at han troede, England forestillede sig en karenperiode på 12 måneder. Han gjorde endnu engang opmærksom på, at der var sket begrænsninger i opt out'en, og det er fra et engelsk synspunkt væsentlige begrænsninger.

England, Tyskland og Irland ønsker en længere karenperiode. Vi har hørt, at polakkerne – som er afgørende for, om der er et blokerende mindretal – har en fleksibel holdning, og hvis de føler, at de skal vælge mellem vikardirektivet og arbejdstidsdirektivet, vil de være fleksible med hensyn til vikardirektivet.

I øvrigt mente beskæftigelsesministeren, at de lande, som har kæmpet meget kraftigt for at afskaffe opt out'en, nemlig Frankrig og Italien og Spanien, alle er dybt afhængige af opt out'en i deres sundhedssektor, så der bliver ikke tale om at afskaffe den i morgen.

ÆF Beskæftigelsesministeren ville på baggrund af diskussionen i Europaudvalget ændre sit forhandlingsoplæg, således at det nu kommer til at gå ud på, at han vil arbejde for, at karenperioden bliver så kort som mulig.

Han sagde til Kim Mortensen, at naturligvis vil regeringen gerne indgå i drøftelse om, hvad der skal gælde af regler på arbejdsmarkedet, og han havde skrevet sig Kim Mortensens bemærkninger bag øret. Han understregede dog, at al ting er gået i retning af det, Socialdemokraterne ønsker.

Beskæftigelsesministeren bekræftede over for Lone Dybkjær, at den løsning, man har fundet vedrørende arbejdstidsdirektivet, betyder, at vi ikke skal gribe ind i de danske overenskomster. For så vidt angår vikardirektivet vil langt de fleste vikarer ikke opleve nogen ændring. I øvrigt gjorde beskæftigelsesministeren opmærksom på, at når så mange sygeplejersker arbejder som vikarer,

er det ikke så meget et lønspørgsmål, men fordi de derved selv kan diktere deres arbejdstid og ikke bliver omfattet af de vagtordninger, der gælder for de fastansatte. Det er klart, at omkostningerne for det offentlige ved at benytte vikarer bliver større, fordi vikarbureauet jo skal tjene på det, men han mente ikke, man generelt kunne sige, at lønnen til vikarerne var højere. I Danmark er der ca. 20 pct. tilbage, som ikke arbejder under en overenskomst, og for dem vil vi skulle gennemføre en følgelovgivning.

Formanden mente, det ville gøre en forskel for flere partier i udvalget, hvis beskæftigelsesministeren ville sige, at han aktivt ville arbejde for så kort en karensperiode som mulig.

Beskæftigelsesministeren bekræftede dette.

Anne Grete Holmsgaard sagde, at dette var meget afgørende for SF.

Hun gjorde opmærksom på, at opt out'en betyder, at der i England er 4 millioner lønmodtagere, som arbejder på fuldstændigt vanvittige vilkår. Hun følte sig ikke spor sikker på, at det var en væsentlig begrænsning, at man ikke kunne benytte opt out'en i en ansættelsessituation, idet man kunne indføre den 4 dage efter. Hun var derfor inde på, om det ikke ville være en bedre strategi at sige nej nu og så arbejde på at få et bedre resultat senere – sådan som vi med held havde gjort det på miljøområdet.

Lone Dybkjær fastholdt, at sygeplejerskerne får en højere løn, når de arbejder som vikarer. Det siger de i hvert fald selv.

Hun gentog sit spørgsmål om, hvorvidt direktiverne betyder en højere beskyttelse i andre europæiske lande.

Beskæftigelsesministeren gjorde over for Anne Grete Holmsgaard opmærksom på, at Kommissionen i januar måned vil afsende en åbningskrivelse, hvis der ikke sker ændringer i arbejdstidsdirektivet nu, og den europæiske ombudsmand er efter Kommissionen i den sag. Så det vil være meget klogt at finde en løsning nu.

Beskæftigelsesministeren svarede Lone Dybkjær, at det indebærer en højere beskyttelse af lønmodtagerne, at opt out'en nu bliver begrænset. For mange europæiske arbejdsmarkeder vil vikardirektivet betyde rigtigt meget. Det vil være et mægtigt fremskridt for mange vikarer i de sydeuropæiske lande.

3. Meddelelse fra Kommissionen om fælles principper for flexicurity

– *Tiltrædelse af fælles holdning fra Den Socialpolitiske Komité (SPC) og Beskæftigelseskomitéen (EMCO)*

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

KOM (2007) 0359

Rådsmøde 2837 – bilag 1 (samlenotat side 22)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (071) – bilag 35, side 17 (senest behandlet i EUU 5/10-07)

Beskæftigelsesministeren: Dette punkt omhandler udarbejdelsen af fælles principper for flexicurity på baggrund af Kommissionens meddelelse om flexicurity, der blev offentliggjort i juni måned.

Meddelelsen indeholder en beskrivelse af de 4 elementer, som Kommissionen foreslår skal indgå i flexicuritykonceptet: 1) fleksible regler på arbejdsmarkedet, 2) livslang læring, 3) aktiv arbejdsmarkedspolitik samt 4) tidssvarende og tilstrækkelige sociale beskyttelsessystemer.

Meddelelsen beskriver desuden 8 bredt formulerede principper, der skal vejlede medlemslandene i arbejdet med at efterleve flexicuritymålsætningerne.

Regeringen hilser Kommissionens meddelelse velkommen. Meddelelsen giver udstrakt rum for medlemsstaterne til selv at fastsætte konkrete politikker og initiativer.

Regeringen lægger især vægt på, at den danske model på arbejdsmarkedet, hvor arbejdsvilkår først og fremmest aftales mellem arbejdsmarkedets parter, kan rummes inden for rammerne af de skitserede principper. Regeringen støtter alle 8 fælles principper, som foreslås af Kommissionen, og er af den opfattelse, at de vil kunne bidrage til at styrke Lissabonstrategien.

Regeringens holdning til flexicurity er mere detaljeret fastlagt i "Fællespapiret om flexicuritykonceptet", som vi har udarbejdet i samarbejde med LO og DA. Vi sendte i fællesskab papiret til EU-Kommissionens formand tidligere på året.

Der er ingen tvivl om, at Kommissionen ved udarbejdelse af meddelelsen har ladet sig inspirere af den danske model for flexicurity.

For en nærmere gennemgang af flexicurityprincipperne kan jeg henvise til det fremsendte samlenotat.

Kommissionens meddelelse har været drøftet i beskæftigelseskomiteen og komiteen for social beskyttelse. De to komiteer har fremlagt en fælles udtalelse, som man kan støtte fra dansk side.

Formandskabets udkast til rådskonklusioner kan også støttes fra dansk side.

Der forventes politisk enighed om fællesudtalelsen og rådskonklusionerne.

Til sidst vil jeg nævne, at Det Europæiske Råd på sit møde i december 2007 forventes at tilslutte sig EPSCO's konklusioner om fælles flexicurityprincipper. Det var jo i sin tid Det Europæiske Råd, som bad Kommissionen sammen med med-

2. Europaudvalgsmøde 30/11-07

lemslandene og arbejdsmarkedets parter om at se på mulighederne for at udarbejde et sæt fælles principper til flexicurity.

Flexicuritymodellen blev inddraget i drøftelserne under dagsordenens punkt 2.

4. Fremtidsudsigter for den europæiske beskæftigelsesstrategi i lyset af en ny cyklus for Lissabonstrategien

- *Tiltrædelse af holdning fra Beskæftigelseskomiteen (EMCO)*
- *Information fra Den Socialpolitiske Komité (SPC) vedrørende rapport om samspillet mellem fælles sociale mål for større økonomisk vækst og flere og bedre job*
- *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 2837 – bilag 1 (samlenotat side 28)

Beskæftigelsesministeren: Dette punkt vedrører vedtagelse af rådskonklusioner om den europæiske beskæftigelsesstrategi set i lyset af en ny cyklus for Lissabonstrategien. Herudover vedrører punktet tiltrædelse af en udtalelse fra beskæftigelseskomiteen.

Rådskonklusionerne fremhæver, at beskæftigelsesstrategien har bidraget til øget arbejdsudbud og højere beskæftigelsesfrekvenser i medlemslandene.

Konklusionerne fremhæver i den forbindelse den åbne koordinationsmetode og de nationale reformprogrammer som vigtige instrumenter ved realisering af Lissabonmålene for beskæftigelsen.

Rådskonklusionerne understreger endvidere betydningen af bedre inddragelse af alle relevante aktører og særligt arbejdsmarkedets parter. Herudover peges på behovet for et godt samspil mellem de forskellige politikområder, der understøtter vækst og beskæftigelse.

Rådskonklusionerne byder endelig nye prioriteter i beskæftigelsesstrategien velkommen. Her tænkes bl.a. på ønsket om at sætte fokus på flexicurity, aktiv inklusion samt nye færdigheder til nye job.

Regeringen er positiv over for både forslaget til rådskonklusioner og udtalelsen fra beskæftigelseskomiteen. Det forventes, at der i Rådet opnås politisk enighed om rådskonklusioner og udtalelsen fra beskæftigelseskomiteen.

5. Sociale tjenesteydelser af generel interesse

– *Politisk debat*

Rådsmøde 2837 – bilag 1 (sammenotat side 30)

KOM (2006) 0177 – bilag 1 (regeringens svar på spørgeskema om tjenesteydelser)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 362, side 1312 (senest behandlet i EUU 23/5-07)

Beskæftigelsesministeren: Dette punkt forelægger jeg for velfærdsministeren.

Der har i de senere år på EU-plan været en debat om sondringen mellem tjenesteydelser af generel interesse og tjenesteydelser af generel økonomisk interesse, og hvordan samspillet er med reglerne for det indre marked.

Fra dansk side er det afgørende, at det er op til de enkelte medlemsstater at beslutte, hvilken karakter deres sociale tjenesteydelser skal have, og hvordan de i øvrigt skal indrettes og finansieres. Det gælder også spørgsmålet om frit valg mellem leverandører og opretholdelsen af nationale kvalitetsstandarder m.v.

Vi vil på rådsmødet give udtryk for disse synspunkter.

Yildiz Akdogan mente, det var mest hensigtsmæssigt, når det gælder velfærdssamfundets kerneydelser, hvad enten det drejer sig om sociale ydelser eller uddannelsesydelser, at det er noget, der bliver afgjort af det enkelte medlemsland.

Beskæftigelsesministeren sagde, at regeringen lægger stor vægt på, at vi selv bestemmer vore sociale tjenesteydelser. Det gælder både finansieringen af dem, indretningen af dem osv.

6. Europa-Parlamentets og Rådets forordningsforslag om procedurer for implementering af forordning 883/04/EF om koordination af sociale sikringssystemer

a) Titel III – særlige tiltag vedr. forskellige typer af ydelser:

- kapitel V – arbejdsløshedsunderstøttelse (artikel 54-56)
- kapitel VI – familieydelser (artikel 57-60)

b) Titel IV – kapitel II (artikel 69)

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2006) 0016

Rådsmøde 2837 – bilag 1 (samlenotat side 32)

KOM (2006) 0016 – bilag 2 (grundnotat af 15/3-06)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (06) – bilag 362, side 1307 (seneste behandling i EUU 23/5-07)

EUU alm. del (06) – bilag 99, side 392 (behandlet i EUU 24/11-06)

(05) side 1381 (behandlet i EUU 24/5-06)

Beskæftigelsesministeren: Jeg forelægger punktet for velfærdsministeren.

Rådet vedtog i 2004 forordning 883/04, der er en reform af forordning 1408 om koordinering af vandrende arbejdstageres sociale sikring. Forordning 883/04 skal erstatte forordning 1408, men det kan først ske, når der er vedtaget en gennemførelsesforordning. Det er forslag til gennemførelsesforordning, som vi nu behandler.

Forslag til gennemførelsesforordning har været behandlet i Rådet siden foråret 2006. Forslaget bliver behandlet bid for bid.

Nu er vi nået til ydelser ved arbejdsløshed og familieydelser samt refusion af arbejdsløshedsydelser.

Tilslutning hertil sker under den forudsætning, at den er foreløbig. Endelig tilslutning skal først gives, når det samlede forslag til gennemførelsesforordning har været behandlet.

Vi har fra dansk side ingen problemer med forslaget.

7. Europa-Parlamentets og Rådets forordningsforslag til ændring af forordning 883/04/EF om koordination af sociale sikringssystemer og afklaring af indholdet af Bilag XI (Dele af forslaget om indholdet af Bilag XI vedr. Titel III, kapitel V og VI)

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2006) 0007

Rådsmøde 2837 – bilag 1 (sammenotat side 38)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (06) – bilag 362, side 1307 (seneste behandling i EUU 23/5-07)

EUU alm. del (06) – bilag 99, side 392 (behandlet i EUU 24/11-06)

(05) side 1383 (behandlet i EUU 24/5-06)

Beskæftigelsesministeren: Jeg forelægger dette punkt for velfærdsministeren.

Der er dels tale om forslag til enkelte tekniske justeringer og tilføjelser til forordning 883/04 og dels forslag til optegnelser i bilag XI i forordningen.

Vi har fra dansk side ingen problemer med forslaget.

8. Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om overførsel og bevarelse af supplerende pensionsrettigheder til fremme af arbejdstagermobilitet

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0603

Rådsmøde 2837 – bilag 1 (samlenotat side 41)

KOM (2005) 0507 – bilag 2 (grundnotat af 24/11-05)

KOM (2005) 0507 - bilag 3 (høringssvar af 22/2-07)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 362, side 1307 (seneste behandling i EUU 23/5-07)

EUU alm. del (06) – bilag 337, side 1238 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 11/5-07)

Beskæftigelsesministeren: Kommissionen fremlagde den 20. oktober 2005 et forslag til direktiv om blandt andet overførelse af supplerende pensioner.

Formålet med forslaget er som bekendt at forbedre mulighederne for arbejdskraftens frie bevægelighed.

Forslagets essens var som udgangspunkt, at der gives lønmodtageren frit valg for så vidt angår placeringen af allerede opsparede pensionsmidler ved jobskifte.

Sagen har været behandlet i Parlamentets beskæftigelses- og sociale komité.

Parlamentet har – i lighed med arbejdsgruppen – ikke fundet tiden moden til at fastsætte regler om flytteret.

Kommissionen har den 9. oktober 2007 på baggrund af Parlamentets ændringsforslag fremlagt et revideret direktivforslag.

I kølvandet på efterårets forhandlinger tegner der sig nu en mulighed for at opnå bred enighed blandt medlemslandene og Kommissionen.

Jeg vil nævne nogle centrale punkter, som vi fra dansk side sammen med skiftende konstellationer med held har arbejdet for at indarbejde i det nu foreliggende forslag:

- Retten til at overføre pensioner i forbindelse med jobskifte udgår af direktivet til fordel for bestemmelser om sikring af hvilende rettigheder.
- Der indføres regler om retten til under nærmere omstændigheder at indtræde i en pensionsordning.
- Direktivets anvendelsesområde begrænses til beskæftigelsesperioder og dermed pensionsindbetalinger foretaget efter direktivets gennemførelse i national ret.
- Arbejdsmarkedets parter får mulighed for at fravige direktivets krav om sikring af henholdsvis optjeningskriterier og hvilende rettigheder ved gennemførelse af disse bestemmelser i kollektive aftaler. Det forudsættes dog, at der er tale om tilsvarende beskyttelse som direktivets mindstekrav.

2. Europaudvalgsmøde 30/11-07

Disse resultater svarer til det forhandlingsoplæg, jeg præsenterede på mødet i Folketingets Europaudvalg i maj 2007.

Som en del af et samlet kompromis på det kommende rådsmøde vil Danmark – som følge af det opnåede resultat – kunne stemme for en vedtagelse af forslaget til pensionsdirektiv.

9. Meddelelse fra Kommissionen om aktiv inklusion (Modernisering af den sociale beskyttelse til fremme af større social retfærdighed og økonomisk sammenhængskraft)

– Vedtagelse af rådskonklusioner

KOM (2007) 0620

Rådsmøde 2837 – bilag 1 (samlenotat side 51)

Beskæftigelsesministeren: Jeg forelægger punktet for velfærdsministeren.

I konklusionsteksten fastslås, at social inklusion er en fundamental dimension af Lissabonstrategien.

Der er en række opfordringer til medlemsstaterne og Kommissionen om dels nationalt, dels inden for rammerne af Lissabonstrategien og den åbne koordinationsmetode at fremme metoder til at opnå både inklusion på arbejdsmarkedet og en tilstrækkelig social beskyttelse.

Der opfordres til yderligere udvikling af de årlige rundbordsarrangementer om fattigdom med henblik på at opgradere dem til drøftelser mellem ministrene, første gang under det franske formandskab i oktober 2008.

Fra dansk side støtter vi naturligvis initiativer, der har til formål at sikre den sociale inklusion og sammenhængskraften i medlemsstaterne.

10. Evaluering af medlemsstaternes og EU-institutionernes implementering af Beijinghandlingsplanen - Indikatorer vedr. kvinder og fattigdom

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 2837 – bilag 1 (samlenotat side 53)

Beskæftigelsesministeren: Dette punkt handler om det portugisiske formandskabs forslag til en rådskonklusion om kvinder og fattigdom. Jeg forelægger punktet for velfærdsministeren.

Fattigdom er som bekendt et relativt bredt fænomen, og formandskabet berører i konklusionen mange forskellige temaer, blandt andre uddannelse, ledelse, mainstreaming, kønsroller, ligeløn, udsatte, arbejdsmarkedet med flere.

I rådskonklusionen er der – som sædvanlig – en række indikatorer, som kan bruges til at måle udviklingen på området og gennemførelsen af Beijing handlingsplanen.

Disse indikatorer kan ikke, som vi ser det, stå alene, men bør ses som et supplement til de øvrige indikatorer, der er udviklet i EU-regi.

Brugen af indikatorer bidrager til at sikre, at både medlemslandene og EU's institutioner gennemfører handlingsplanen, og at der fortsat lægges vægt på ligestillingspolitiske problemstillinger.

Vi kan derfor støtte vedtagelsen af rådskonklusionen.

Lone Dybkjær syntes ikke, Beijinghandlingsplanens opfølgning var uvigtig, så selv om det ikke var den ansvarlige minister, som var til stede i Europaudvalget, ville hun gerne vide, om der er nogen konsekvenser for Danmark. Da beskæftigelsesministeren ikke svarede på dette spørgsmål i første omgang, bad hun om et skriftligt materiale om sagen.

NOT **Beskæftigelsesministeren** lovede et notat om sagen.

11. Opfølgning på Det Europæiske År for Lige Muligheder for Alle 2007

– Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 2837 – bilag 1 (samlenotat side 55)

Beskæftigelsesministeren: Jeg forelægger dette punkt for velfærdsministeren.

Vi har fra dansk side taget aktivt del i "året", og Danmark har med satspuljemidler bidraget med en betydelig egenfinansiering af året.

Som leder af året i Danmark har velfærdsministeren sendt en opfordring til Kommissionen om at følge ordentligt op på året, f.eks. i form af en fælles europæisk opsamling af de gode erfaringer, der er gjort nationalt i forbindelse med årets afvikling.

Vi støtter derfor resolutionens indhold.

Lone Dybkjær ville gerne have spurgt den ansvarlige minister, hvad regeringen synes, vi har fået ud af det europæiske år for lige muligheder. Er der nogen ændringer på vej fra regeringens side, når det drejer sig om ligestilling?

Beskæftigelsesministeren svarede, at regeringen i løbet af året har igangsat en række initiativer, ligesom mange andre aktører har sat ting i gang på dette område. Der er lavet undervisningsmaterialer til alle skoler i Danmark. Regeringen vil, når året er slut, evaluere, hvad der er sket i løbet af året, og derefter vurdere, om der er behov for yderligere opfølgning.

12. Balancerede roller for kvinder og mænd i forhold til job, vækst og social sammenhængskraft

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 2837 – bilag 1 (samlenotat side 58)

Beskæftigelsesministeren: Dette punkt handler om formandskabets forslag til rådskonklusion om kvinders og mænds roller i forhold til job, vækst og social sammenhængskraft. Jeg forelægger dette punkt for velfærdsministeren.

Ligestilling, vækst og beskæftigelse hænger sammen, og det er positivt at styrke indsatsen med at indarbejde et ligestillingsperspektiv i Lissabonstrategien, herunder at gøre en indsats for at fremme at kvinder bliver iværksættere.

Som rådskonklusionen ser ud i den endelige formulering, lægges der op til, at Kommissionen skal undersøge behovet for yderligere initiativer på EU-niveau for at sikre, at flere fædre tager barsel.

Det skal ske, efter at Kommissionen har undersøgt de eksisterende regler for fædres brug af orlov, fædreorlov eller forældreorlov. Vi ser frem til en sådan kortlægning. Det er altid godt at få overblik over fakta på tværs af EU's medlemslande.

Det fremhæves, at det skal ske i respekt for fleksible nationale ordninger for at fremme fædres barsel. Det er jeg naturligvis tilfreds med, for vi har som bekendt en unik arbejdsmarkedsmodel i Danmark, hvor arbejdsmarkedets parter selv tager hånd om sagerne, og den skal vi værne om.

13. Migration, beskæftigelse og Lissabon-strategien

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 2838 – bilag 2 (integrationsministeriets samlenotat for rådsmødet retlige og indre anliggender 6-7/12-07, pkt. 21, side 3)

Beskæftigelsesministeren: Jeg kan henvise til integrations- og kirkeministerens forelæggelse senere i dag under dagsordenens punkt 3.

14. Sundhed og migration i EU

- *Politisk drøftelse*
- *Vedtagelse af rådskonklusioner*
Rådsmøde 2837 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Sundheds- og forebyggelsesministeren nævnte ikke dette punkt.

15. EU sundhedsstrategi

- Politisk drøftelse
- Vedtagelse af rådskonklusioner

KOM (2007) 0630

Rådsmøde 2837 – bilag 2 (samlenotat side 4)

Sundheds- og forebyggelsesministeren: Rådskonklusionerne byder hvidbogen om en europæisk sundhedsstrategi for 2008-2013 velkommen.

Rådskonklusionerne anerkender, at sundhedssystemerne i EU er under pres fra nye store udfordringer. Disse udfordringer er blandt andet den demografiske udvikling i EU med et stigende antal ældre mennesker i befolkningerne. Desuden udgør pandemier og bioterrorisme m.v. potentielt alvorlige sundhedstrusler. Endvidere har nye teknologier påvirket udviklingen i sundhedssystemerne.

For at styrke effektiviteten og sikre sundhedssystemernes bæredygtighed anerkender rådskonklusionerne, at nye teknologier og en øget investering i sundhed er relevante emner. Desuden er det vigtigt for den globale sundhed, at EU spiller en stor rolle.

Rådskonklusionerne understreger vigtigheden af, at en europæisk sundhedsstrategi beskæftiger sig med sundhedsfremme, forebyggelse og beskyttelse. Desuden bør nøglefaktorer som ernæring, motion, alkohol, narkotika, tobak, miljø, køn og ligestilling tages i betragtning for at hjælpe alle til en sund alderdom og reducere byrden fra kroniske sygdomme.

I rådskonklusionerne opfordres medlemslandene til at indarbejde sundhedsstrategiens principper og emner i nationale sundhedsmålsætninger. Kommissionen opfordres til at udvikle en effektiv implementeringsmekanisme, der skal rationalisere og strømline eksisterende mekanismer samt opdatere strategien regelmæssigt og rapportere til Rådet om dens implementering.

Medlemslandene og Kommissionen opfordres i fællesskab til at samarbejde om implementeringen af sundhedsstrategien, prioritere emnerne i hvidbogen, udnytte eksisterende finansieringsmekanismer, bygge på eksisterende arbejde om sundhedsindikatorer samt samarbejde om at reducere det globale underskud af sundhedsprofessionelle og dets konsekvenser for sundhedssystemernes bæredygtighed.

Lone Dybkjær var ikke ubetinget tilhænger af store kampagner på EU-niveau, fordi der er så store forskelle på, hvordan man har det i forskellige lande. Som eksempel nævnte hun, at når det drejer sig om kræftbekæmpelse, er rådet i Grækenland, at man skal gå indenfor, mens det i Danmark er, at man skal gå udenfor. Hun mente, man måtte være meget mere konkret.

Sundheds- og forebyggelsesministeren erklærede sig enig med Lone Dybkjær.

16. Kommissionens meddelelse om organdonation og -transplantation

– Vedtagelse af rådskonklusioner

KOM (2007) 0275

Rådsmøde 2837 – bilag 2 (samlenotat side 6)

KOM (2007) 0275 – bilag 1 (grundnotat af 19/9-07)

Sundheds- og forebyggelsesministeren: Rådskonklusionerne tager sigte på at udbygge EU-samarbejdet inden for området organdonation og -transplantation samt på at undersøge behovet for en EU-ramme for kvalitet og sikkerhed for menneskelige organer.

Begrundelsen for at fremme et større samarbejde er mangelen på organer, og Kommissionen udsendte derfor en meddelelse den 30. maj 2007, hvor man bl.a. beskriver de foranstaltninger, som Kommissionen overvejer. Udvalget er tidligere orienteret om meddelelsen i et grundnotat.

I rådskonklusionerne opfordres medlemslandene til at forstærke samarbejdet på organdonations- og transplantationsområdet, herunder udveksle erfaringer på området. Sådanne erfaringer kan bl.a. være om forskellige måder at organisere organdonation på.

Kommissionen vil fortsætte arbejdet med at øge tilgængelighed af donororganer og i samråd med medlemslandene fortsætte undersøgelserne af behovet for en EU-ramme for kvalitet og sikkerhed for menneskelige organer.

Regeringen har med tilfredshed noteret sig, at behovet for retlig regulering på EU-niveau skal undersøges nærmere, og at Kommissionens fortsatte arbejde skal ske under hensyntagen til eksisterende samarbejder, herunder Europarådets arbejde vedrørende kvalitet og sikkerhed samt de eksisterende samarbejder med udveksling af organer.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at vi har to forskellige synspunkter på organdonationer i Danmark. Nogle mener, at mennesket principielt er en organdonor og dermed ikke skal spørges. Andre mener, at mennesket har en integritet og skal spørges. Hvordan ser man på det i andre lande?

Anne Grete Holmsgaard pegede på, at vi i Danmark har det synspunkt, at man ikke må betale for organer. Gælder de regler, der er fastsat i den europæiske bioetikkonvention, som er en del af komplekset om europæiske menneskerettigheder? Er det i det, der er lagt frem nu, klart, at man ikke vil acceptere betaling for organer?

NOT **Sundheds- og forebyggelsesministeren** svarede Lone Dybkjær, at i Danmark har vi det princip, at hver enkelt skal spørges. Han ville fremsende et notat om, hvordan det er i andre lande.

Han svarede Anne Grete Holmsgaard, at vi har den holdning, at man ikke skal betale for organer.

Anne Grete Holmsgaard bad om, at det af notatet kommer til at fremgå, om der er betaling på nogle områder i nogle af de eksisterende medlemslande i

2. Europaudvalgsmøde 30/11-07

dag.

Med hensyn til Europarådets bioetikkonvention ville hun gerne vide, hvilken linje embedsmændene fra Danmark indtager i de drøftelser, der foregår.

NOT **Sundheds- og forebyggelsesministeren** lovede at fremsende et notat om Europarådets bioetikkonvention.

17. Kommissionens hvidbog om en EU-strategi om sundhedsproblemer i relation til ernæring, overvægt og fedme

- *Drøftelse*
- *Vedtagelse af rådskonklusioner*

KOM (2007) 0279

Rådsmøde 2837 – bilag 2 (samlenotat side 8)

Rådsmøde 2837 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

KOM (2007) 0279 – bilag 1 (grundnotat 1/8-07)

Udvalgsmødereferater:

(06), side 1743 (seneste behandling i EUU 14/9-07)

Sundheds- og forebyggelsesministeren: Denne sag er en fælles sag for Fødevareministeriet og Sundheds- og Forebyggelsesministeriet.

Det drejer sig om Kommissionens Hvidbog om en EU-strategi om sundhedsproblemer i relation til ernæring, overvægt og fedme med tilhørende rådskonklusioner.

Hvidbogen blev fremsat den 30. maj 2007 og udgør Kommissionens strategi for at modvirke sundhedsproblemer i forhold til den stigende forekomst af overvægt og fedme blandt alle befolkningsgrupper i EU – især blandt børn og unge.

Jeg vil i dag koncentrere mig om udkastet til rådskonklusioner og de elementer heri, som regeringen lægger særlig vægt på.

Det foreliggende udkast til rådskonklusioner om hvidbogen opfordrer Kommissionen til at fremsætte de planlagte forslag: dels om næringsdeklaration, dels om promovning af frugt og grønt i regi af den fælles markedsordning.

Kommissionen opfordres endvidere til at medvirke til at udvikle forskning på områderne ernæring, forbrugeradfærd og fysisk aktivitet og sidst – men ikke mindst – til at foretage en evaluering af området i 2010 og i den forbindelse komme med forslag til fremtidige tiltag.

Medlemsstaterne opfordres blandt andet til at arbejde for øget tilgængelighed i forhold til sund og ernæringsrigtig kost – blandt andet på skoler og arbejdspladser – og sikre, at budskaber i forhold til sundhed når ud til de relevante befolkningsgrupper.

Herudover opfordres medlemsstaterne til aktivt at arbejde for en reduktion af salt, sukker, transfedtsyrer m.v. i fødevarer og arbejde for forhold, der sikrer øget fysisk aktivitet.

Ligesom rådskonklusionerne berører alkohols betydning for sundhed og kost.

Regeringen vurderer, at formandskabets forslag til rådskonklusioner har et fornuftigt og hensigtsmæssigt indhold, og regeringen er på det grundlag indstillet på at støtte konklusionerne.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at der i det reviderede samlenotat fra Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende står, at medlemslandene op-

fordres til aktivt at arbejde for reducere af transfedtsyrer i fødevarer. Så vidt hun forstod, var Danmark et af de medlemslande, der stemte imod dette, da sagen blev behandlet af fødevareministrene. Hun bad om, at man var opmærksom på forebyggelseshensynene også i andre EU-regier, og spurgte, hvad der er af blokerende direktiver, når det drejer sig om de overordnede sundhedspolitiske målsætninger.

Sundheds- og forebyggelsesministeren gav Lone Dybkjær ret i, at når danske ministre tager ned til Bruxelles og forhandler disse ting, skal de være opmærksomme på de sundhedsmæssige og forebyggelsesmæssige hensyn. Transfedtsyrer er ikke reguleret på EU-niveau. Det er et område, hvor Danmark har særregler. I øvrigt hører det under fødevareministerens område.

Lone Dybkjær var med på, at det ikke var sundheds- og forebyggelsesministerens område, men bad om, at man får et notat over om transfedtsyrer, som hun mente var EU-reguleret.

Svend Auken mente, Danmark havde en meget ubehagelig sag vedrørende transfedtsyrer, og ville bestemt opfordre sundheds- og forebyggelsesministeren til at gennemgå samtlige regler med henblik på at se, om der er nogle regler, som mindsker medlemslandenes muligheder for at mindske indholdet af transfedtsyrer i fødevarer. Han ville gerne vide, hvad sundheds- og forebyggelsesministeren havde tænkt sig at gøre aktivt for, at EU kan leve op til sin målsætning på området.

NOT **Sundheds- og forebyggelsesministeren** lovede at fremsende et notat, som både ville dreje sig om, hvordan det er i andre lande, og om, hvad den danske holdning er.

Han lovede at sende opfordringen til at forfølge forebyggelsesindsatsen videre til fødevareministeren. Vi skal være opmærksomme på, om der er andre direktiver, som blokerer herfor.

Svend Auken mente, rådskonklusionerne ikke alene var en opfordring til medlemslandene, men også til Kommissionen om at se på, hvad der var af blokeringer.

Sundheds- og forebyggelsesministeren var ikke uenig med Svend Auken heri og ville tage det med.

18. Bekæmpelse af HIV/AIDS i EU og EU's nabolande

– *Fremskridtsrapport*

Rådsmøde 2837 – bilag 2 (samlenotat side 9)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. dl (06) – bilag 362, side 1322 (seneste behandling i
EUU 23/5-07)

(042) side 548 (behandlet i EEU 27/5-05)

Sundheds- og forebyggelsesministeren nævnte ikke denne sag.

19. Eventuelt

Sundheds- og forebyggelsesministeren: Til sidst vil jeg som nævnt også gerne kort orientere om status i sagen om sundhedstjenesteydelser i det indre marked. Indenrigs- og sundhedsministeren omtalte sagen for udvalget på mødet den 24. november 2006, og sagen blev også nævnt på den halvårige oversigt over væsentlige EU-sager på Indenrigs- og Sundhedsministeriets område, som blev sendt til udvalget den 20. juli 2007.

Som bekendt lancerede Kommissionen i september sidste år en offentlig høring om sundhedstjenesteydelser i det indre marked med henblik på udarbejdelse og fremsættelse af forslag i 2007. Formålet med høringen – og på sigt introduktion af EU-regler om patientmobilitet og samarbejde mellem medlemslandenes sundhedsvæsener – var for det første at få tilvejebragt klare retlige rammer for adgang til behandling i andre medlemslande og for det andet at få identificeret områder, hvor fællesskabshandling kan bibringe medlemslandenes egne tiltag på sundhedsområdet merværdi. Den danske regering afgav sit høringssvar den 12. februar 2007.

Jeg kan oplyse, at Kommissionen endnu ikke har fremlagt forslag, og at vi forventer, at Kommissionen tidligst vedtager forslag den 19. december 2007.

Per Clausen nævnte, at der i den sidste uges tid ser ud til at være opstået nogle vanskeligheder for det danske sundhedssystem, derved at udlændinge vil undgå ventelister i deres eget land og søge behandling i Danmark, hvor vi har en behandlingsgaranti, hvilket kan påvirke danske patienters muligheder for at blive behandlet. Er det falske rygter, eller er det noget, sundhedsministrene er opmærksomme på?

Sundheds- og forebyggelsesministeren svarede Per Clausen, at vi er opmærksom på det nævnte spørgsmål. Kommissionen har ikke fremsat noget direktivforslag om sundhedsydelser endnu, og det vil, så vidt vi er orienteret, tidligst ske lige før jul. Men regeringen har en klar forventning om, at Kommissionen ikke vil lægge op til en ordning, hvor patienter fra andre lande fortrænger danske patienter. Under alle omstændigheder vil regeringen i de kommende forhandlinger lægge afgørende vægt på at fastholde det helt afgørende princip, at landets egne borger ikke skal vige for borgere fra andre medlemslande.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens ændrede forhandlingsoplæg under dagsordenens punkt 2 om vikarsatte, idet alene Enhedslisten havde udtalt sig imod det.

Formanden indskærpede i anledning af, at velfærdsministeren ikke deltog i Europaudvalgsmødet, at i følge udvalgets beretning skal en minister være bortrejst til udlandet eller være syg for ikke at deltage i et Europaudvalgsmøde, hvor hun har væsentlige sager på dagsordenen.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 2838 (retlige og indre anliggender) samt møde i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge, Island og Schweiz den 6.-7. december 2007

Punkterne 1-6 og 8-19 hører under Justitsministeriets ressort.
Punkt 7 hører under Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.
Punkt 20 hører under Forsvarsministeriets ressort.
Punkterne 21-32 hører under Integrationsministeriets ressort.

Justitsministeren forelagde punkterne 1-20 og 34.
Integrations- og kirkeministeren forelagde punkterne 21-32

Justitsministeren: Torsdag og fredag i næste uge holdes der rådsmøde om retlige og indre anliggender i Bruxelles. Som I kan se, er der en meget fyldig dagsorden.

Udvalget har forhåbentligt modtaget et samlenotat om de sager, som er på dagsordenen for mødet, samt en notits vedrørende dagsordenspunkt 34. Det er en sag, vi har rejst fra dansk side.

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg – ud over sagerne inden for mit eget område – også har sager med på vegne af sundhedsministeren og forsvarsministeren. Det drejer sig om dagsordenspunkt 7 om biologisk beredskab og dagsordenspunkt 20, som vedrører en rapport om de fremskridt, der er gjort vedrørende et direktiv om såkaldt kritisk infrastruktur. Begge sager er A-punkter på rådsmødet.

Integrationsministeren: Jeg forelægger dagsordenspunkterne 21-32.

Jeg vil orientere om punkterne 21, 25, 26 og 28. For så vidt angår de øvrige punkter henviser jeg til det oversendte notat.

Jeg kan oplyse, at punkterne 31 og 32 er taget af dagsordenen for rådsmødet.

Punkt 25 forelægges med henblik på forhandlingsmandat, og de øvrige punkter forelægges til orientering.

Formanden nævnte, at da man gerne ville have spørgsmålet om, hvorvidt der skulle være en afstemning om Lissabontraktaten, afgjort inden jul, skulle man have et samråd med justitsministeren. Dette ville undtagelsesvist finde sted torsdag i den kommende uge, da justitsministeren skulle være til rådsmøde om fredagen. Han kvitterede på udvalgets vegne for, at justitsministeren havde indvilget i at tage samrådet torsdag.

Formanden bød den nye integrations- og kirkeminister velkommen. Han gjorde opmærksom på, at hun under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden havde et punkt 13 på dagsordenen, der drejede sig om migration, beskæftigelse og Lissabonstrategien.

Integrations- og kirkeministeren: Det punkt, formanden nævner, vil der være henvist til i det, jeg siger om den foreliggende dagsordens punkt 21. Hvis man ønsker yderligere uddybning, kan man stille spørgsmål om det.

1. Rådets beslutning om gennemførelse af forordning (EF) nr. 168/2007 for så vidt angår vedtagelse af en flerårig ramme for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder for 2007-2012

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0515

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Justitsministeren: Det følger af den forordning, som ligger til grund for oprettelsen af agenturet, at det er Rådet, som ved beslutning skal fastlægge, hvilke temaer agenturet skal arbejde med.

Der er derfor udarbejdet et forslag til rådsbeslutning, der – som nærmere beskrevet i samlenotatet – opregner de emner, som agenturet skal arbejde med i de kommende 5 år. Dette omfatter blandt andet racisme, fremmedhad og ulovlig forskelsbehandling.

Sagen var først sat på dagsordenen for rådsmødet i november med henblik på vedtagelse, men blev efterfølgende taget af, da Parlamentets udtalelse om forslaget ikke forelå.

Parlamentet har stadig væk ikke afgivet sin udtalelse, men formandskabet vil på rådsmødet i december søge at opnå politisk enighed mellem medlemslandene om forslaget, hvilket Danmark agter at tilslutte sig.

Lone Dybkjær ville gerne have en uddybning af, hvad der ligger i det, når man i samlenotatet under overskriften "Foreløbig generel dansk holdning" skriver, at vi lægger vægt på, at forordningen ikke giver agenturet kompetence i forhold til det politimæssige og strafferetlige samarbejde. Hun gik ud fra, at hvis det drejede sig om racediskrimination eller kønsdiskriminering, kunne agenturet også gå ind på det politimæssige område.

Justitsministeren svarede, at agenturet kun tager sig af sager inden for søjle 1 og ikke beskæftiger sig med det mellemstatslige samarbejde.

Lone Dybkjær spurgte, om agenturet kunne forholde sig til det, hvis der f.eks. fandt en meget stærk diskrimination sted inden for det danske politi.

Justitsministeren kunne ikke på stående fod svare på dette spørgsmål og bad Lone Dybkjær om at stille det skriftligt, så menneskerettighedsekspertene i Justitsministeriet kunne se på det.

2. EU-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (ROM I)*

– *Politisk enighed*

KOM (2005) 0650

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 10)

KOM (2005) 0650 – bilag 2 (grundnotat af 15/6-06)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 308, side 1090 (seneste behandling i EUU 13/4-07)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokol om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Forslaget til Rom I-forordningen har til formål at omdanne Romkonventionen om lovvalg for kontraktlige forpligtelser til en forordning. Forslaget til forordning indeholder samtidig en række ændringer af Romkonventionen.

Forslaget er omfattet af Danmarks retlige forbehold, og Danmark vil derfor ikke deltage i vedtagelsen af forordningen eller være bundet af den.

Selv om forslaget er omfattet af Danmarks retlige forbehold, vil forordningen alligevel kunne få betydning for danske borgere og virksomheder. Det gælder i de tilfælde, hvor en domstol i en anden medlemsstat skal træffe afgørelse i en sag, der involverer en dansk part. I disse tilfælde vil den udenlandske domstol komme til at afgøre lovvalget på grundlag af den kommende forordning.

På rådsmødet i april 2007 var der tilslutning til en række bestemmelser i forordningsforslaget. Der udestår dog fortsat en række centrale bestemmelser i forslaget, herunder bl.a. om lovvalg for forbrugeraftaler.

Det portugisiske formandskab vil på rådsmødet give en orientering om status for drøftelserne med Parlamentet.

Regeringen er overordnet positiv over for forslaget, men sagen vil først på et senere tidspunkt blive lagt op til politisk enighed i Rådet.

2. Europaudvalgsmøde 30/11-07

3. Europæisk aftaleret

– *Statusrapport*

KOM (2003) 0068, KOM (2004) 0651

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlentat side 31)

Bilag (02) 923 (grundnotat af 5/5-03)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 308, side 1092 (seneste behandling i

EUU 13/4-07)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Rådskonklusioner om eksplosivstoffer

– Vedtagelse

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 37)

Justitsministeren: Udkastet til rådskonklusioner er udarbejdet af det portugisiske formandskab på baggrund af Kommissionens meddelelse af 6. november 2007. I meddelelsen har Kommissionen – som led i terrorbekæmpelsen – fremsat et forslag til en handlingsplan, der har til formål at øge sikkerheden på eksplosivstofområdet.

Udkastet til rådskonklusioner er sat på dagsordenen til vedtagelse på rådsmødet den 6.-7. december 2007. I udkastet lægges der op til, at Rådet tillægger en række tiltag fra handlingsplanen særlig prioritet.

De pågældende tiltag er nærmere beskrevet i samlenotatet og handler alle om at forbedre sikkerheden med hensyn til eksplosivstoffer gennem styrket samarbejde og informationsudveksling mellem medlemsstaterne.

Jeg vil dog gerne fremhæve det initiativ, der går ud på at etablere en ekspertkomité under Kommissionen, som skal have til opgave at identificere risici ved stoffer, der kan anvendes til fremstilling af eksplosivstoffer, og komme med anbefalinger til passende foranstaltninger i den forbindelse. Dette initiativ har tilknytning til den sag, som jeg vil komme ind på til allersidst vedrørende dagsordenens punkt 34.

Regeringen er overordnet set positiv over for udkastet til rådskonklusioner og agter at tilslutte sig det.

5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben

– Vedtagelse

KOM (2006) 0093

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 41)

KOM (2006) 0093 – bilag 3 (aktuelt notat af 11/11-07 forud for EUU-møde 2/11-07))

KOM (2006) 0093 – bilag 2 (grundnotat af 3/7-06)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (071) – bilag 51, side 142 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 2/11-07)

Justitsministeren: Sagen er tidligere nævnt til forhandlingsoplæg på et møde den 2. november 2007 i Folketingets Europaudvalg.

Det fremlagte forslag indeholder det portugisiske formandskabs sammenskrivning af det oprindeligt fremsatte forslag fra Kommissionen og 50 ændringsforslag, der efterfølgende er blevet fremsat af Europa-Parlamentet.

Baggrunden for Kommissionens oprindelige forslag var et ønske om at gennemføre den del af FN's våbenprotokol, der hører under EU's kompetence, og derved gøre det muligt for de medlemsstater, der har undertegnet protokollen, at få protokollen ratificeret.

Europa-Parlamentet mente, at Kommissionens oprindelige forslag var for uambitiøst, og at man skulle benytte lejligheden til også at indføre regler, der kan forbedre personsikkerheden.

Europa-Parlamentet har derfor bl.a. fremsat ændringsforslag om, at der indføres en mere omfattende registrering og mærkning af skydevåben. Formålet med dette er at forbedre mulighederne for at identificere og spore skydevåben tilbage til deres leverandører, erhververe eller besiddere. Fra dansk side er vi meget positive over for opstramningen på dette område.

I Danmark bliver konsekvensen heraf, at politiets nuværende våbenregister skal udbygges for at indeholde alle de oplysninger, der kræves for at opfylde forpligtelserne i Europa-Parlamentets forslag.

En sådan udbygning af registeret vil sandsynligvis have økonomiske konsekvenser, men der foreligger på nuværende tidspunkt ikke nærmere beregninger fra Rigspolitiet om dette.

Status på sagen er, at det portugisiske formandskab som forventet har sendt kompromisforslaget videre til Europa-Parlamentet, der den 28. november 2007 vedtog forslaget.

6. E-Justice

– *Status og udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 56)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 382, side 1431 (seneste behandling i
EUU 8/6-07)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Udkast til rådskonklusioner om kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare risici og om biologisk beredskab

– *Vedtagelse*

A-punkt

KOM (2007) 0399

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 63)

KOM (2007) 0399 – bilag 4 (regeringens høringssvar af 28/9-07)

KOM (2007) 0399 – bilag 6 (EUU og SUU's udtalelse til Kommissionen af 9/10-07)

EU-note (06) E 74 (note af 6/8-07 om grønbogen om biologisk beredskab)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (071) – bilag 35, side 26 (seneste behandling i EUU 5/10-07)

EUU alm. del (071) – bilag 28, side 1834 (behandlet i EUU 28/9-07)

Justitsministeren: Dagsordenspunkt 7 om biologisk beredskab forelægger jeg som nævnt på vegne af sundhedsministeren. Det drejer sig om et A-punkt. Der henvises til samlenotatet.

Udg. 8. EU-Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager (ROM III)*

– *Politisk drøftelse*

KOM (2006) 0399

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 67)

KOM (2006) 0399 – bilag 3 (grundnotat af 5/9-06)

Info-note (05) I 69 (notat af 5/9-06)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (06) – bilag 308, side 1093 (seneste behandling i EUU 13/4-07)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokol om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Lone Dybkjær måtte forstå det, der stod i samlenotatet, sådan, at vi faktisk skal lave vores lovgivning om, hvis vi skal følge dette direktiv. Hun mente, det kunne være interessant at diskutere det, navnlig da regeringen nu åbner op for, at forbeholdene skal afskaffes.

Svend Auken henviste til den meget grundige teknisk gennemgang, der havde været af sagen i Europaudvalget, og mente, at forslaget vil få stor betydning for os, selv om det er omfattet af forbeholdet.

Justitsministeren sagde, at punktet var udgået af dagsordenen, så det bliver ikke diskuteret. Det er omfattet af forbeholdet, men det er rigtigt, at det alligevel godt kan have konsekvenser. Justitsministeren vidste, at der var andre lande, der ligesom Danmark har haft mange spørgsmål til sagen. Hun ville vende tilbage til sagen, når den på et tidspunkt kom til drøftelse på rådsmødet.

9. Status for EU's indsats mod terrorisme

– Orientering

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 78)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 382, side 1432 (seneste behandling i EUU 8/6-07)

EUU alm. del (06) – bilag 110, side 487 (behandlet i EUU 1/12-06)

(05) side 1374 (behandlet i EUU 24/5-06)

(05) side 391 (behandlet i EUU 25/11-05)

(03) side 807 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 18/3-04)

Justitsministeren: Stats- og regeringscheferne vedtog på mødet i Det Europæiske Råd den 17.-18. juni 2004 en omfattende handlingsplan for EU's indsats mod terrorisme. Det Europæiske Råd besluttede samtidig fremover at se nærmere på gennemførelsen af handlingsplanen to gange årligt; første gang på Det Europæiske Råds møde i december 2004.

Det forventes, at antiterrorkoordinatoren vil præsentere sit udkast til gennemførelsesrapport på det kommende rådsmøde, og at der derefter vil være en generel drøftelse af nogle enkelte emner, herunder bl.a. medlemslandenes gennemførelse af EU-initiativer, radikaliserings og rekruttering af terrorister samt udveksling af oplysninger mellem EU-landene.

10. Rådskonklusioner om Kommissionens meddelelse om Eurojusts og det europæiske retlige netværks rolle i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme i EU

– Vedtagelse

KOM (2007) 0644

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 83)

Justitsministeren: Dette dagsordenspunkt handler om et udkast til rådskonklusioner om en kommissionsmeddelelse vedrørende Eurojust og det retlige netværk, som blev fremlagt den 23. oktober 2007.

I meddelelsen lægger Kommissionen navnlig op til, at der skal ske en styrkelse af de beføjelser, som tilkommer Eurojusts kollegium og de enkelte nationale medlemmer.

Som begrundelse for de foreslåede ændringer har Kommissionen anført, at gennemførelsen af forslagene vil gøre det muligt for Eurojust at udvikle sit samarbejdspotentialer og bekræfte sin rolle som en vigtig aktør i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme i Europa.

På baggrund af Kommissionens meddelelse har det portugisiske formandskab udarbejdet et udkast til en række rådskonklusioner vedrørende Eurojust og det europæiske retlige netværks fremtidige rolle i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme.

Det forventes, at formandskabet vil fremlægge udkastet til rådskonklusioner på det kommende rådsmøde med henblik på vedtagelse.

Fra dansk side er man umiddelbart skeptisk over for nogle af elementerne i Kommissionens meddelelse. Dette gælder navnlig overvejelserne om at give kollegiet og de enkelte nationale medlemmer en øget rolle i forbindelse med f.eks. iværksættelse af straffesager og nedsættelse af fælles efterforskningshold.

Det fremlagte udkast til rådskonklusioner indebærer imidlertid blot, at medlemsstaterne forpligter sig til at drøfte og overveje Kommissionens forslag nærmere med henblik på en endelig stillingtagen til, hvorvidt og i hvilket omfang der skal fremsættes forslag til reviderede retsakter på området.

På den baggrund agter man fra dansk side at tilslutte sig udkastet til rådskonklusioner.

11. Rammeafgørelse om anerkendelse af og tilsyn med betingede straffe og alternative sanktioner

– Politisk enighed

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 92)

EUU alm. del (06) – bilag 233 (grundnotat af 5/3-07)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (071) – bilag 51, side 165 (seneste behandling i EUU 2/11-07)

EUU alm. del (06) – bilag 495, side 1735 (behandlet i EUU 14/9-07)

EUU alm. del (06) – bilag 382, side 1423 (behandlet i EUU 8/6-07)

Justitsministeren: Forslaget tager sigte på at udbygge EU-samarbejdet inden for området for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser. Forslaget indebærer, at medlemsstaterne på visse betingelser forpligtes til at føre tilsyn med vilkår og alternative sanktioner fastsat i eller på baggrund af en dom afsagt i en anden medlemsstat samt at træffe alle afgørelser i forbindelse med tilsynet.

Hvis f.eks. en person i Danmark idømmes en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, vil Danmark efter den foreslåede ordning have mulighed for at anmode en anden medlemsstat – fuldbyrdelsesstaten – om at overtage tilsynet med den dømte person samt at træffe alle efterfølgende afgørelser.

Det er dog en betingelse, at den dømte person har fast lovligt ophold i fuldbyrdelsesstaten og har meddelt samtykke til at blive overført dertil. Derudover har fuldbyrdelsesstaten mulighed for at benytte sig af en række afslagsgrunde.

Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til det oversendte samlenotat, som indeholder en nærmere beskrivelse af forslaget.

Forslaget forventes at blive forelagt Rådet på det kommende rådsmøde med henblik på opnåelse af samlet politisk enighed.

Fra dansk side er vi generelt positive over for forslaget og det bagvedliggende formål om, at EU-landene skal hjælpe hinanden med at føre tilsyn med dømte personer.

Under forhandlingerne har mange medlemsstater imidlertid tilkendegivet at have problemer med forslaget. Det drejer sig navnlig om pligten til at føre tilsyn og træffe efterfølgende afgørelser, når der er tale om lovovertrædelser eller sanktionstyper, som ikke eksisterer i den fuldbyrdende stats nationale ret.

Der er endvidere uenighed blandt medlemsstaterne om de vilkår, som fuldbyrdelsesstaten skal føre tilsyn med, og listen over de afslagsgrunde, som fuldbyrdelsesstaten kan benytte sig af.

2. Europaudvalgsmøde 30/11-07

Formandskabet har for at imødekomme disse medlemsstater foreslået en række ændringer til forslaget, som bl.a. har til hensigt at indskrænke fuldbyrdesstatens forpligtelser.

Fra dansk side er vi ikke begejstrede for de foreslåede ændringer, som vil medføre, at forslagets rækkevidde begrænses betydeligt. Det vil bevirke, at færre dømte personer vil få mulighed for at vende tilbage til deres hjemland, hvilket kan skade deres sociale reintegration.

I lyset af forhandlingssituationen er vi dog fra dansk side indstillet på at acceptere de foreslåede ændringer, hvis det er nødvendigt for at opnå et samlet kompromis om forslaget.

Jeg skal for god ordens skyld nævne, at vi fra dansk side vil opretholde et parlamentarisk forbehold efter grundlovens § 19, stk. 1.

12. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig beskyttelse af miljøet

– *Politisk drøftelse*

KOM (2007) 0051

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 107)

KOM (2007) 0051 – bilag 2 (grundnotat af 21/3-07)

KOM (2007) 0051 – svar på spørgsmål 1

EU-note (072) – E 4 (notat af 28/11-07)

EU-note (06) – E 71 (notat af 19/7-07 om EF-Domstolens generaladvokats præcisering af hvordan EU kan vedtage strafferetlige bestemmelser)

EU-note (06) – E 40 (notat af 15/2-07 om fælles strafferegler i miljøsager)

Udvalgsmødereferat:

(06) side 1430 (seneste behandling i EUU 8/6-07)

Justitsministeren: Forhandlingerne om direktivet har været sat i bero og afventet, at EF-Domstolen afsagde dom i den såkaldte skibsforureningssag.

Dommen blev afsagt den 23. oktober i år, og domstolen fastslog i den forbindelse blandt andet, at der ikke er hjemmel i søjle 1 til at pålægge medlemslandene at indføre bestemte straffetyper eller straffeniveauer. Det er en sag, vi har beskæftiget os meget med her. Jeg kan ikke skjule min glæde over, at Domstolen nåede frem til den samme konklusion, som vi havde draget.

Der er efter afsigelsen af dommen udarbejdet et nyt udkast til direktiv, som tager højde for udfaldet af dommen. Udkastet har været drøftet et par gange på arbejdsgruppeniveau, men der er fortsat en række udeståender, inden sagen er klar til at blive forelagt for Parlamentet til udtalelse.

13. Rådets rammeafgørelse om ændring af rammeafgørelse af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (2002/475/RIA)

– *Præsentation og indledende drøftelse*

KOM (2007) 0650

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 123)

Justitsministeren: Jeg vil nu vende mig mod dagsordenspunkt 13, der omhandler et forslag om ændring af rammeafgørelsen fra 2002 om bekæmpelse af terrorisme.

Kommissionen vil på rådsmødet præsentere sit forslag om ændring af terrorismerammeafgørelsen, der indgår som et element i den terrorpakke, som Kommissionen offentliggjorde den 6. november 2007. Der lægges endvidere fra formandskabets side op til, at der efter præsentationen skal være en første udveksling af synspunkter om forslaget.

Formålet med forslaget er som nærmere omtalt i samlenotatet at bringe rammeafgørelsen på linje med Europarådets konvention om forebyggelse af terror. Dette betyder navnlig, at medlemslandene skal forpligtes til at gøre følgende handlinger strafbare:

- Offentlig opfordring til at begå en terrorhandling.
- Hvervning til at begå en terrorhandling.
- Træning til at begå en terrorhandling.

Danmark har – som et af de få EU-medlemslande – ratificeret Europarådets konvention om forebyggelse af terror. I Danmark gennemførte vi således i forbindelse med den såkaldte antiterror pakke II i 2006 de lovændringer, som var nødvendige for, at vi kunne tilslutte os konventionen.

Da den danske straffelov derfor allerede er på linje med konventionen, vil vi fra dansk side umiddelbart være positive over for den foreslåede ændring af rammeafgørelsen, så vi også får de andre lande med.

De videre forhandlinger må vise, om de foreslåede bestemmelser – hvis ordlyd er identiske med ordlyden af de relevante bestemmelser i Europarådets konvention – også indholdsmæssigt skal forstås på samme måde som konventionens bestemmelser.

14. Rådets rammeafgørelse om den europæiske kontrolordre under procedurer forud for domsafsigelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater

– *Orientering*

KOM (2006) 0468

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 135)

KOM (2006) 0468 – bilag 2 (grundnotat af 22/11-06)

KOM (2006) 0468 – bilag 3 (høringssvar af 6/9-07)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 495, side 1731 (seneste behandling i EUU 14/9-07)

Justitsministeren: Forslaget tager sigte på at udbygge EU-samarbejdet inden for området for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser.

Grundtanken bag forslaget er at skabe en ordning, som medlemsstaternes myndigheder kan bruge som alternativ til at varetægtsfængsle mistænkte EU-borgere, som ikke har bopæl i den pågældende medlemsstat, og som derfor kan frygtes at ville flygte fra straffesagen. Den foreslåede ordning er nærmere beskrevet i det oversendte samlenotat.

På rådsmødet den 18. september 2007 drøftede Rådet, hvorvidt man skal fortsætte forhandlingerne om rammeafgørelsen på baggrund af et revideret forslag, og i så fald efter hvilke kriterier det reviderede forslag skal udformes.

På baggrund af Rådets drøftelser konkluderede formandskabet, at der var opbakning til at fortsætte forhandlingerne. Det skal bemærkes, at man fra dansk side havde udtrykt stor skepsis over for forslaget og formandskabets planer om at fortsætte forhandlingerne.

Det blev endvidere konkluderet, at forhandlingerne skal fortsætte på grundlag af et revideret forslag til rammeafgørelse, som skal udarbejdes efter de retningslinjer, som formandskabet foreslog.

Det forventes, at formandskabet på det kommende rådsmøde vil give Rådet en statusorientering om sagen og i den forbindelse nævne, at et revideret forslag forventes at ligge klar senere i december måned.

15. Europol:

a) Rådsafgørelse om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) for så vidt angår kapitel 4, 6-7 og 9

- *Politisk enighed*
KOM (2006) 0817

b) orientering om arbejdet med spørgsmålene om budgetneutralitet og personaleforhold, hvis Europol fremover skal finansieres over fællesskabsbudgettet.

- *Statusorientering*
 - Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 152)
 - KOM (2006) 0817 – bilag 2 (grundnotat af 14/3-07)
 - Udvalgsmødereferater:
 - EUU alm. del (071) – bilag 51, side 151 (seneste behandling i EUU 2/11-07)
 - EUU alm. del (06) – bilag 382, side 1424 (behandlet i EUU 8/6-07)

Justitsministeren: Udvalget er senest forud for rådsmødet i november blevet orienteret om arbejdet med den rådsafgørelse, som skal erstatte den nuværende konvention vedrørende Europols virksomhed.

Der er indtil videre opnået politisk enighed om de første tre kapitler i forslaget til rådsafgørelse. Formandskabet forventes nu at lægge op til, at der på det kommende rådsmøde opnås politisk enighed om kapitel 6, 7 og 9, hvilket vi fra dansk side agter at tilslutte os.

Det var oprindeligt tanken, at også kapitel 4 skulle forelægges på rådsmødet, men da drøftelserne om dette kapitel ikke er færdige endnu, vil kapitlet i givet fald først blive forelagt på et senere rådsmøde.

16. Rådsafgørelse om fuld anvendelse af Schengenreglerne i ni af de nye medlemsstater

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 162)

Justitsministeren: Dette punkt er det formelle punktum i en sag, som Rådet reelt traf beslutning om på rådsmødet i november.

Sagen vedrører ophævelsen af den indre grænsekontrol i forhold til ni af de lande, som blev medlem af EU i 2004, og efter at Parlamentet den 15. november 2007 har afgivet en positiv udtalelse, kan Rådet på mødet i december vedtage den formelle rådsafgørelse om fuld anvendelse af Schengenreglerne for de ni lande.

Danmark vil tilslutte sig rådsafgørelsen.

17. Status vedrørende Schengen-informationssystemet

a) Netværk for Schengen-informationssystemet

– *Statusorientering*

b) SIS II*

– *Statusorientering*

KOM (2005) 0236, KOM (2005) 0230, KOM (2005) 0237

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 168)

KOM (2005) 0230 – bilag 1 (grundnotat af 13/9-05)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (071) – bilag 51, side 150 (seneste behandling i

EUU 2/11-07)

EUU alm. del (06) – bilag 495, side 1734 (behandlet i EUU 14/9-07)

EUU alm. del (06) – bilag 382, side 1428 (behandlet i EUU 8/6-07)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokol om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

18. Fjerde runde af gensidige evalueringer vedrørende den praktiske anvendelse af Den Europæiske Arrestordre og tilsvarende overgivelsesprocedurer mellem medlemsstater – 1. foreløbige rapport om de første syv evalueringsbesøg (Irland, Danmark, Belgien, Estland, Spanien, Portugal, og Storbritannien)

– *Orientering*

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 171)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

19. Tredje runde af gensidige evalueringer vedrørende udveksling af oplysninger og efterretninger mellem Europol og medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne indbyrdes – den endelige rapport om evalueringsbesøg hos alle 27 medlemsstater

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 176)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

20. Fremskridtsrapport vedrørende forslag til Rådets direktiv om identifikation og udpegning af Europæisk Kritisk Infrastruktur og vurdering af behovet for at forbedre beskyttelsen heraf

– *Orientering*

A-punkt

KOM (2006) 0787

Rådsmøde 2838 – bilag 1 (samlenotat side 182)

KOM (2006) 0787 – bilag 2 (grundnotat af 6/3-07)

Justitsministeren: Dagsordenspunkt 20, som vedrører en rapport om de fremskridt, der er gjort vedrørende et direktiv om såkaldt kritisk infrastruktur, forelægger jeg som nævnt på vegne af forsvarsministeren. Det drejer sig om et A-punkt. Der henvises til samlenotatet.

21. Migration, beskæftigelse og Lissabonstrategien

– Drøftelse

Rådsmøde 2838 – bilag 2 (samlenotat side 3)

Integrations- og kirkeministeren: I forbindelse med rådsmødet skal der være et møde mellem beskæftigelsesministrene og indenrigs- og integrationsministrene om sammenhængen mellem indvandring, beskæftigelse og Lissabonprocessen.

Regeringen støtter en sådan drøftelse, blandt andet fordi den kan være med til at fremme en bedre koordinering af disse meget aktuelle spørgsmål ikke blot i de enkelte lande, men også blandt EU's institutioner.

Formandskabet ønsker en bred drøftelse om de udfordringer, som det øgede behov for arbejdskraftindvandring giver for stort set alle landene. Målet er hurtigt og effektivt at kunne imødekomme behovene på arbejdsmarkedet og sikre den nødvendige integration af tredjelandsborgere.

Samtidig ønsker formandskabet at drøfte, hvordan tredjelandsborgeres ulovlige arbejde bedst bekæmpes.

Drøftelserne forventes at komme til at ske inden for rammerne af formålene med de seneste lovgivningsinitiativer fra Kommissionen, men forventes ikke at komme nærmere ind på selve indholdet af forslagene. Det vil der simpelthen ikke være tid til.

Initiativerne fra Kommissionen er direktivforslaget om indvandring af højt kvalificeret arbejdskraft, som omtales på side 6 i samlenotatet, direktivforslaget om status for tredjelandsborgere, der har ophold med henblik på arbejde, som omtales på side 11 i samlenotatet, og direktivforslaget om sanktioner over for arbejdsgivere, der anvender ulovlige indvandrere som arbejdskraft. Det sidste forslag omtales på side 15 i samlenotatet.

De to førstnævnte sager blev forelagt for udvalget forud for rådsmødet den 8.-9. november 2007.

Jeg vil i dag ikke komme nærmere ind på de tre direktivforslag, da forhandlingerne om forslagene alle er på det indledende stadie, og da det – som nævnt – ikke er forslagene som sådan, der skal drøftes på rådsmødet.

Om indholdet af forslagene vil jeg i stedet henvise til samlenotatet.

Det er klart, at når forslagene på et senere tidspunkt skal realitetsdrøftes i Rådet, vil vi her i udvalget få mulighed for at drøfte detaljerne nærmere. Jeg vil dog gerne bemærke, at alle tre forslag er omfattet af forbeholdet for retlige og indre anliggender.

Det er som bekendt en af regeringens største prioriteter at tiltrække den nødvendige arbejdskraft til Danmark for at sikre en fortsat stærk dansk økonomi og en effektiv offentlig sektor.

Regeringen er derfor enig i, at det er vigtigt at se på samspillet mellem indvandring, beskæftigelse og Lissabonstrategien og på, i hvilket omfang indvandring kan medvirke til at fremme målene i Lissabonstrategien.

2. Europaudvalgsmøde 30/11-07

Regeringen lægger dog som hidtil vægt på, at medlemsstaterne selv kan regulere tredjelandsborgeres adgang til arbejdsmarkedet i overensstemmelse med de aktuelle behov på arbejdsmarkedet.

Det er samtidig vigtigt, at nye EU-initiativer på migrationsområdet ikke i sig selv ændrer tredjelandsborgeres sociale rettigheder.

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, lægger regeringen også vægt på, at familier, der kommer til Danmark for at arbejde, skal have mulighed for at integrere sig i det danske samfund og lære dansk.

Dette skulle meget gerne medvirke til, at de har lyst til at fortsætte deres arbejde i Danmark, og at deres børn bliver en del af det danske samfund.

Når vi taler om integration, er det som bekendt også helt afgørende for regeringen at sikre en bedre integration på arbejdsmarkedet af de indvandrere og efterkommere, der allerede opholder sig i Danmark.

For så vidt angår spørgsmålet om bekæmpelse af ulovlig arbejdskraft er regeringen enig i, at det er nødvendigt at indføre effektive tiltag over for arbejdsgivere i hele EU, som bevidst ansætter indvandrere med ulovligt ophold.

Regeringen kan støtte en vis grad af harmonisering på det her område for at sikre, at der ikke er forskellige standarder i medlemsstaterne, og at arbejdsgivere ikke kan forblive ustraffet for at benytte ulovlig arbejdskraft.

Samtidig er det vigtigt, at man kan overholde den arbejdsretlige praksis, som gælder i de enkelte medlemslande.

22. Forslag til direktiv om betingelser for indrejse og ophold for højt kvalificerede arbejdstagere *

– *Drøftelse*

KOM (2007) 0637

Rådsmøde 2838 – bilag 2 (samlenotat side 6)

KOM (2005) 0669 – bilag 1 (grundnotat af 10/5-06)

Rådsmøde 2732 – bilag 8 (fortroligt) (skriftlig forelæggelse af rådsmøde RIA 1-2/6-06 i forbindelse med Europaudvalgsmødet 24/5-06)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (071) – bilag 51, side 156 (seneste behandling i EUU 2/11-07)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokol om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrations- og kirkeministeren henviste til det fremsendte notat.

Der henvises endvidere til drøftelserne under pkt. 21.

23. Forslag til rammedirektiv om status for personer, der er indrejst på medlemsstaternes territorium med henblik på at udøve økonomisk aktivitet*

– *Drøftelse*

KOM (2007) 0638

Rådsmøde 2838 – bilag 2 (samlenotat side 11)

KOM (2005) 0669 – bilag 1 (grundnotat af 10/5-06)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (071) – bilag 51, side 158 (seneste behandling i EUU 2/11-07)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokol om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrations- og kirkeministeren henviste til det fremsendte notat.

Der henvises endvidere til drøftelserne under pkt. 21.

24. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold*

– *Drøftelse*

KOM (2007) 0249

Rådsmøde 2838 – bilag 2 (samlenotat side 15)

Rådsmøde 2828 – bilag 3 (hørings svar)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokol om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrations- og kirkeministeren henviste til det fremsendte notat.

Der henvises endvidere til drøftelserne under pkt. 21.

FO 25. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold*

– *Status/Drøftelse af visse spørgsmål*

KOM (2005) 0391

Rådsmøde 2838 – bilag 2 (samlenotat side 20)

KOM (2005) 0391 – bilag 1 (grundnotat af 21/3-06)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokol om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrations- og kirkeministeren: Forud for sidste rådsmøde den 8.-9. november blev dette direktiv forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Jeg vil dog for en god ordens skyld lige gentage, at formålet med direktivforslaget er at fastsætte klare, gennemsigtige og retfærdige regler for den effektive udsendelsespolitik, der er nødvendig for en ordentlig forvaltning af EU's migrationspolitik.

Direktivforslagets regler gælder for udlændinge i udsendelsesposition, dog ikke udlændinge der er udvist på grund af kriminalitet, udlændinge der skal udleveres til retsforfølgelse, og udlændinge der afvises ved grænsen.

Direktivforslaget drejer sig alene om at fastsætte minimumsstandarder og regulering af procedurer for udsendelse af tredjelandstatsborgere, og direktivforslaget berører dermed ikke mulighederne for at få opholdstilladelse.

Ifølge direktivforslaget får medlemsstaterne en forpligtelse til at træffe afgørelse om og – ikke mindst – gennemføre udsendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold.

Dette er meget vigtigt, da Schengensamarbejdet medfører, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold i én medlemsstat reelt kan rejse rundt i hele Schengenområdet.

Der fastsættes i direktivet også fælles regler om udrejsefrister, udsættelse af udrejsen, indrejseforbud, udlændinges vilkår for ophold i medlemsstaten og frihedsberøvelse af udlændinge, der ikke medvirker til udsendelsen.

Som direktivforslaget foreligger nu, vil det være nødvendigt at ændre udlændingeloven på nogle få punkter for at gennemføre direktivet i dansk ret.

I den forbindelse vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at forslaget er omfattet af den danske forbehold for retlige og indre anliggender, men udgør en delvis udbygning af Schengenreglerne.

Danmark kan derfor ikke stemme i sagen, men vil efter 6 måneder skulle meddele Rådet, hvorvidt Danmark ønsker at gennemføre retsaktens i dansk ret.

FO Regeringen agter i overensstemmelse med protokollen om Danmarks stilling at tilslutte sig direktivet på mellemstatsligt grundlag inden seks måneder efter dets vedtagelse.

Som sagen foreligger nu, er den væsentligste ændring i forhold til gældende dansk ret, at der skal fastsættes en passende udrejsefrist, således at den enkelte udlænding har mulighed for at udrejse frivilligt. I denne periode har myndighederne ikke mulighed for at udsende udlændingen tvangsmæssigt.

Den passende frist kan være på op til 30 dage, men den kan fastsættes til f.eks. 5, 10 eller 15 dage. Der skal blot være tale om en passende frist, og derfor vil en hovedregel om, at udreisen skal ske straks, ikke være i overensstemmelse med direktivforslaget.

Men det skal understreges, at der er en undtagelse. Det vil være muligt at fastsætte udrejsefristen til straks f. eks. i konkrete tilfælde, hvor der vurderes at være en risiko for, at udlændingen vil forsvinde i løbet af en længere udrejsefrist.

Der vil også skulle gennemføres en ændring af reglerne om indrejseforbud, således at alle udlændinge med ulovligt ophold, der ikke udrejser frivilligt, vil blive pålagt et indrejseforbud.

Indrejseforbudet kan være af op til 5 års varighed. Danmark kan derfor bevare udgangspunktet om, at administrative indrejseforbud fastsættes til ét år.

Efter udlændingelovens regler kan udlændinge, der ikke opholder sig lovligt her i landet, afvises indtil tre måneder efter indreisen.

Hvis afvisningen sker ved grænsen, er det politiet, der træffer afgørelsen. I andre situationer er det Udlændingetjenesten, der træffer afgørelse i sagen.

Efter direktivudkastet vil det kun være muligt at afvise udlændinge ved grænsen, men flere lande, herunder Danmark, ønsker, at denne mulighed udvides. Udlændinge, der er indrejst ulovligt og som i dag vil blive afvist i tre måneders perioden, vil derfor i stedet skulle udvises.

Min vurdering er, at der ikke vil være den store praktiske forskel mellem direktivets regler og udlændingelovens regler om afvisning. Det vil stadig være de samme myndigheder som i dag, der træffer afgørelserne, men udlændingeloven vil i givet fald skulle justeres.

Anne Grete Holmsgaard ville gerne have omfanget af det retlige forbehold belyst. Hun forstod, at Danmark ikke deltaget i beslutningen, men deltager vi i diskussionen? Hvis vi gør det, er det så den linje, hun vil følge i diskussionen, integrations- og kirkeministeren søger mandat til, eller er det, at vi kan tilslutte os en eventuel beslutning inden for 6 måneder? Anne Grete Holmsgaard tilføjede, at når det er interessant, er det fordi vi endnu ikke ved, om det bliver en førstebehandlingsaftale med Parlamentet, eller om der skal være en egentlig anden behandling i Parlamentet. Hun syntes, det ville være meget svært at tage stilling til, om Danmark skal være omfattet af aftalen, så længe man ikke ved, hvad den kommer til at gå ud på.

Svend Auken var også interesseret i at få det spørgsmål belyst.

Integrations- og kirkeministeren sagde, at det altid var lidt tricky, om sagen skulle forelægges i Europaudvalget, når det drejede sig om Schengen, men hvis der var tvivl, ville denne altid komme det parlamentariske system til gode.

Hun tilføjede, at det er en forudsætning, at forslaget vedtages af Parlamentet.

Anne Grete Holmsgaard ville gerne vide, om Danmark vil tage ordet, og hvis vi gør det, ville hun gerne vide, om mandatet går på det, vi vil sige, eller det også går på, hvorvidt Danmark skal søge at tiltræde den vedtagelse, der måtte komme. Det sidste var hun som nævnt betænkelig ved, så længe man ikke ved, hvad der bliver resultatet af drøftelsen med Europa-Parlamentet.

Integrations- og kirkeministeren delte principielt det synspunkt, at man skal vide, hvad man siger ja til. Danmark kan godt tage ordet på rådsmødet. Sagen har en lang forhistorie, hvor vi har kæmpet for, at forslaget kommer til at afvige mindst muligt fra dansk lovgivning. Det, der gives mandat til, er sagen, som den foreligger i dag. Hvis der pludselig sker noget helt dramatisk undervejs, ville integrations- og kirkeministeren vende tilbage til sagen i Europaudvalget.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at da sagen blev forelagt første gang, var det under valgkampen, hvilket forhindrede en del af medlemmerne i at deltage i diskussionen.

Hun gjorde den generelle bemærkning, at da regeringen siger i regeringsgrundlaget, at den vil søge det retlige forbehold ophævet, bliver det vigtigt at få at vide – ikke bare at vi har det generelle retlige forbehold, men også om sagerne vil være omfattet af det nye forbehold, som regeringen ønsker skal erstatte det gamle forbehold på det retlige og indre område.

Lone Dybkjær forstod, at integrations- og kirkeministeren ville søge at komme så nær ved den lovgivning, Danmark har i dag, men det var hun ikke nødvendigvis enig i. Derfor ville hun gerne vide, hvordan regeringen stillede sig til alle de høringssvar, der var kommet, som havde været stærkt kritiske.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om integrations- og kirkeministeren blot ville sige, at forslaget ser godt nok ud, som det nu foreligger fra Kommissionen, eller om hun også ville gå ind i den diskussion, der var rejst af Retsudvalget i Europa-Parlamentet og af Amnesty International vedrørende udrejsefrister, indrejseforbud og frihedsberøvelse. Vil Danmark f.eks. sige, at der skal være meget tungvejende årsager til, at man kan frihedsberøve? Hun syntes, det var meget dramatisk at tale om et indrejseforbud, som kan vare i op til 5 år, når det ikke drejer sig om kriminelle. Med hensyn til udrejsefristen mente Anne Grete Holmsgaard, man skulle have en minimumsfrist, som ikke er nul, men er højere.

Integrations- og kirkeministeren henviste til, at den daværende integrationsminister havde forelagt sagen under valgkampen, men nu var regeringen så flink, at den kom til Europaudvalget igen.

Hun mente, spørgsmålet om nye regler var lidt hypotetisk, og gentog, at hvis der skete dramatiske ændringer, så ville hun komme i Europaudvalget igen.

Med hensyn til de kritiske høringssvar sagde integrations- og kirkeministeren, at vi arbejder ud fra det synspunkt, at vi skal have mest mulig indflydelse ud fra de love, der gælder i dag. De kritiske høringssvar gentager sådan set den

kritik, der var, da man gennemførte stramningerne af den danske lovgivning for år tilbage. Det, der foreslås nu, er en lempelse i forhold hertil. Regeringen agter ikke at rette sig efter de hørings svar, som den politisk er uenig i.

Integrations- og kirkeministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at udrejsefristen, som i dag er nul dage, bliver lempeligere, således at der bliver mulighed for frivillig udrejse, men til gengæld kommer sanktionerne til at omfatte alle udlændinge, også asylsøgere. Så der er både tale om en lempelse og en stramning. Med hensyn til frihedsberøvelse gælder de regler om domstolskontrol, som vi har i den danske lovgivning i dag. I praksis mente hun ikke, der ville ske de store ændringer, og hun mente heller ikke, retssikkerheden forringes for dem, det drejer sig om.

Formanden syntes, det var et meget relevant spørgsmål, Lone Dybkjær havde stillet om, hvordan forslaget ville forholde sig til det nye danske forbehold, som en protokol til Lissabontraktaten giver den danske regering mulighed for at tage, hvis vi ophæver det nuværende forbehold på det retlige og indre område. Vi får en opt in konstruktion, når det drejer sig om udlændingeområdet. Han mente ikke, det var så hypotetisk, som integrations- og kirkeministeren sagde, og pegede på, at det indgår i den offentlige debat nu.

Integrations- og kirkeministeren gentog, at det mandat, hun bad om, var ud fra de forudsætninger, som vi kender i dag, og ud fra forslaget, som det ser ud i dag. Hun gjorde opmærksom på, regeringen ikke har sagt noget om, på hvilket tidspunkt vi skal stemme om en ophævelse af forbeholdene. Hun tilføjede, at personligt anså hun det for ret usandsynligt, at en afstemning om forbeholdet ville komme på tværs af det foreliggende forslag.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at det var en generel bemærkning, hun var kommet med angående det nye forbehold. Hun bad bare om, at det fremtidig indgår i de oplysninger, Europaudvalget får. Hun indrømmede, at regeringen ikke havde sagt noget om, hvornår vi skal stemme om forbeholdene, men den har dog sagt, at det skulle være i denne regeringsperiode.

Hun forstod, at integrations- og kirkeministeren ikke kunne tilslutte sig de hørings svar, som hun var politisk uenig i. Men når der er mulighed for at fastsætte en straksfrist i visse tilfælde, ville hun gerne vide, hvad regeringens udgangspunkt ville være.

Anne Grete Holmsgaard forstod, at det, integrations- og kirkeministeren ville sige, var, at Danmark nok skulle lave nogle småkrummelurer, men hun ville ikke være med til det, som Vibeudvalget og Amnesty International og andre organisationer har givet udtryk for. Hvis det er mandatet, så havde Anne Grete Holmsgaard ikke lyst til at give det mandat. Samtidig kunne hun ikke uden videre give mandat til, at vi ville tilslutte os noget, som hun ikke kendte præcist.

Formanden oplyste, at Dansk Folkeparti og Enhedslistens medlemmer af udvalget havde tilkendegivet, at de var imod det forelagte forhandlingsoplæg.

Integrations- og kirkeministeren forstod godt, hvad Lone Dybkjær sagde om det nye forbehold, men sagde, at det nok ville blive et diffust svar, hun

kunne give. Derfor forsikrede hun, at når hun bad om mandat, var det ud fra de forudsætninger, vi kender i dag.

Hun mente ikke, det var småkrummelurer, der var tale om. Vi har en frist, der hedder straks. Nu står der i direktivforslaget, at der skal være en passende frist. Det stemmer med de principper, der gælder i dansk strafferet vedrørende proportionalitetsprincippet. Udsendelse straks kan etableres efter en konkret vurdering, hvis der er grund til at antage, at den pågældende ellers vil undrage sig udsendelse.

Det, hun bad om mandat til, var, at Danmark mellemstatsligt kan tilslutte sig dette, hvis det, der nu foreligger, bliver resultatet. Ellers vender hun tilbage.

Lone Dybkjær gentog, at i den traktat, som man skal ratificere til foråret, er der indbygget en protokol, som giver Danmark mulighed for ved en folkeafstemning at ophæve forbeholdet og vedtage et nyt forbehold. Derfor vil Europaudvalget være interesseret i at få at vide, om de forskellige forslag vil være omfattet af det nye forbehold.

Hun syntes ikke, det var angivet præcist, hvilke lovbestemmelser vi skal ændre i Danmark, hvis forslaget bliver vedtaget, som det ser ud nu.

Hun ville gerne vide, om der i de andre lande var tale om en forbedring eller en forværring i forhold til de eksisterende regler.

Anne Grete Holmsgaard kunne forstå, at straksfristen skulle lempes. Hun spurgte, om der er andre steder, loven skal ændres.

Hun gentog spørgsmålet om, hvorvidt regeringen forventer en førstebehandlingsaftale med Parlamentet. Hun ville gerne have fælles regler på området, men håbede, de ville blive bedre end det nu foreliggende.

Kim Mortensen syntes, det var en meget svær situation, Europaudvalget var i, idet et mandat kræver, at man har rimelig klarhed over, hvad der kommer ud af de politiske diskussioner i løbet af de kommende par uger. Sådan som sagen nu foreligger belyst, er udvalget næsten nødt til at bede om, at integrations- og kirkeministeren kommer tilbage til udvalget, når der foreligger en afklaring.

Formanden henviste til, at det ikke var ualmindeligt, at udvalget var tøvende, når en minister forelagde et tidligt forhandlingsoplæg, og bad om, at ministeren kom tilbage på et senere tidspunkt. Det lå der ikke nogen underkendelse i.

Integrations- og kirkeministeren henviste til, at man allerede i Birte Weiss' tid havde været enige om, at man ikke ville have asylshopping, men skulle have ens regler. Nu bliver der fælles regler, idet alle lande får en pligt til at sørge for udsendelse. Sådan har reglerne ikke været håndhævet tidligere i alle lande. Hun syntes ikke, man skulle være så nervøs for at give hende et forhandlingsoplæg nu.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at der er to partier, der foreløbig har tilkendegivet, at de ikke kan give forhandlingsoplæg, og det ene er regeringens normale parlamentariske grundlag, så integrations- og kirkeministeren har ikke automatisk et parlamentarisk grundlag.

Hun mente ikke, hun havde fået svar på, hvordan det lå i andre lande med hensyn til retssikkerheden. Er der tale om en forbedring eller en forringelse? Hun tilføjede, at hun ikke var tilhænger af, at folk opholdt sig illegalt i landet, men over for dem, der gør det, må vi opføre os så anstændigt som muligt.

I direktivet er der en bestemmelse om, at man skal for en dommer inden for 72 timer, hvis man havde fået en administrativ afgørelse. Lone Dybkjær var ikke retsordfører, men hun mente, den danske regel sagde 48 timer. Hun synes, maksimalt 6 måneder var en meget lang tid at være frihedsberøvet. Når der står, at man skal have mulighed for kontakt til familie, er der så tale om en forbedring?

Anne Grete Holmsgaard understregede, at SF er for fælles regler, men det var vigtigt for partiet at vide, hvad de kommer til at gå ud på. Vil der komme en førstebehandlingsaftale med Parlamentet, og i hvilken retning mener man, den vil gå? Hvis der kommer en førstebehandlingsaftale eller en andenbehandlingsaftale med Parlamentet, og den går i den retning, som SF ønsker, vil integrations- og kirkeministeren så komme tilbage til udvalget og sige: "Nej, den er for vidtgående." Og så få et nyt forhandlingsoplæg fra sit støtteparti, Dansk Folkeparti?

Hun gentog sit spørgsmål, om der er andre steder end med hensyn til straksfristen, vi skal ændre den danske lovgivning.

Formanden var ikke helt klar over, om der bliver ændringer med hensyn til frihedsberøvelse. Han syntes, det var to centrale spørgsmål, der blev rejst, når man gerne ville vide, hvad forslaget betyder i Danmark, og hvad det betyder i resten af Europa.

Integrations- og kirkeministeren svarede, at der skulle to ændringer til i lovgivningen, nemlig om fristen og om afvisning – og ikke flere.

Hun svarede Lone Dybkjær, at efter dansk ret skal man stilles for en dommer inden 24 timer, hvis man bliver sigtet for en forbrydelse, men i grundlovens § 71 er der en undtagelse for så vidt angår udlændingeområdet, og disse regler berøres overhovedet ikke af dette forslag.

Med hensyn til det videre forløb forstod hun, at man forventer en førstebehandlingsaftale til sommer

Med hensyn til Anne Grete Holmsgaards spørgsmål om, hvorvidt hun ville komme tilbage til udvalget og søge at få et andet forhandlingsoplæg igennem med Dansk Folkeparti, hvis det endelige resultat blev for vidtgående, pegede integrations- og kirkeministeren på, at spillerummet var meget lille i forhold til det, vi allerede har i dansk ret, sådan som straksbestemmelsen administreres, så med det kendskab, hun havde til Dansk Folkepartis politik i EU-sager, mente hun ikke, det var det parti, hun ville forsøge at få en aftale med.

Formanden mente ikke, der var nogen tvivl om, at partierne fandt hinanden i dette spørgsmål, da alle er enige i formålet. Spørgsmålet er alene, om det ikke ville være formålstjenligt – da det alligevel er noget, der har ganske lange udsigter – at man først får afklaret, hvilke ændringer i dansk lovgivning der

bliver tale om, og hvordan vi ville være stillet, hvis det retlige forbehold bliver ophævet og erstattet af det forbehold, som regeringen ønsker i stedet for. Han tilføjede, at det sidste syntes han personligt, det kunne være interessant at få belyst i et skriftligt svar, som også vil have betydning i forbindelse med arbejdet med Lissabontraktaten. På denne baggrund spurgte han, om det ikke ville være bedst, at integrations- og kirkeministeren ikke nu søgte forhandlingsoplæg, men vendte tilbage til udvalget på et senere tidspunkt.

Integrations- og kirkeministeren sagde vedrørende ændringerne i dansk lovgivning, at ved en stramning af den danske lovgivning kom der en straksbestemmelse ind, men i praksis kan det ikke altid lade sig gøre. Nu skal udlændingeloven ændres på det punkt. Nu kommer der en frist, og så har de pågældende en mulighed for at rejse frivilligt ud.

Med hensyn til den hypotetiske situation, at det danske forbehold ændres, ville hun gerne kontakte statsministeren for at se, om der overhovedet kan svares på det stillede generelle spørgsmål.

Helle Sjelle opfordrede regeringen til så hurtigt som muligt at finde ud af, hvordan scenariet vil være, når traktaten kommer på plads, og vi får et nyt forbehold.

Integrations- og kirkeministeren lovede at diskutere situationen med sine embedsmænd, så snart mødet i Europaudvalget var forbi, og kontakte Statsministeriet.

Lone Dybkjær forstod, at straksbestemmelsen i udlændingeloven skulle ændres, men ville gerne have gentaget, hvad den anden ændring i dansk lovgivning bestod i.

Integrations- og kirkeministeren svarede Lone Dybkjær, at den anden ændring drejer sig om, at der bliver tale om en lidt større gruppe, nemlig også asylansøgere.

Anne Grete Holmsgaard mente, man så var inde på det, der hedder frivillig hjemsendelse af asylansøgere.

Integrations- og kirkeministeren sagde, at det var en helt anden problematik.

Formanden sagde, at som han havde forstået det, ville integrations- og kirkeministeren ikke bede om forhandlingsoplæg nu, men ville være tilfreds med at vende tilbage til Europaudvalget på et senere tidspunkt. Udvalget havde ikke givet mandat nu, men det havde ikke afvist at ville give et mandat på et senere tidspunkt.

NOT **Integrations- og kirkeministeren** sagde til Anne Grete Holmsgaard, for at der ikke skulle brede sig nogen misforståelse, at når hun sagde, at gruppen udvides, betyder det naturligvis ikke, at man pludselig begynder at sende dem hjem, der ikke kan hjemsendes.

Hun ville forsøge i stedet for de meget lange notater at pinde det med udlændingeloven ud i et kort notat, hvor det står helt krystalklart, hvad der sker med dansk lovgivning, og sammen med Statsministeriet ville man søge at belyse,

2. Europaudvalgsmøde 30/11-07

hvad der ville ske, hvis der kom et nyt forbehold på det retlige og indre område.

ÆF Hun ville ikke forelægge forhandlingsoplæg på nuværende tidspunkt, men vende tilbage til udvalget.

26. Kommissionens forslag til Rådets beslutning om oprettelse af et europæisk indvandringsnetværk *

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0466

Rådsmøde 2838 – bilag 2 (samlenotat side 28)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokol om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrations- og kirkeministeren: Det europæiske migrationsnetværk, der tidligere har eksisteret som et pilotprojekt for nogle EU-lande, skal nu etableres permanent.

Kommissionen har derfor fremsat et beslutningsforslag om oprettelse af et europæisk indvandringsnetværk.

Netværkets formål er at indsamle objektive, pålidelige og sammenlignelige informationer på indvandrings- og asylområdet. Netværket kan på den baggrund støtte EU's politikformulering og beslutningstagning på disse områder.

Via netværket vil medlemslandene også kunne få besvaret ad hoc forespørgsler relateret til indvandrings- og asylområdet.

Netværket har ikke mandat til at fremkomme med anbefalinger eller guidelines.

Netværket består af nationale kontaktpunkter, der udgør en enhed på tre eksperter eller mere.

Beslutningsforslaget er omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, og Danmark kan derfor som udgangspunkt ikke være med i netværket.

Forslaget indeholder imidlertid en mulighed for, at netværket kan samarbejde med andre enheder i medlemsstater eller i tredjelande, herunder andre EU-institutioner og internationale organisationer, der har kompetence inden for indvandring og asyl.

På den baggrund vil netværket kunne indgå i et samarbejde med blandt andet Danmark. Samarbejdets form vil skulle aftales nærmere efter forslagens vedtagelse.

Regeringen støtter etableringen af det europæiske migrationsnetværk. Netværket muliggør en lettere adgang til sammenlignelige oplysninger og analyser på indvandrings- og asylområdet i alle medlemsstater. Netværket imødekommer derfor et behov, som alle landene og Kommissionen har.

Regeringen vil på den baggrund overveje indgåelse af et samarbejde med netværket på bilateralt niveau – efter beslutningens vedtagelse, naturligvis – når de nærmere vilkår for dansk deltagelse er klarlagt af Kommissionen.

27. Euromed-ministermøde om migration den 18.-19. november 2007– udkast til politiske konklusioner fra mødet

– *Orientering og eventuel vedtagelse*

Rådsmøde 2838 – bilag 2 (samlenotat side 33)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (071) – bilag 51, side 164 (seneste behandling i EUU 2/11-07)

Integrations- og kirkeministeren nævnte ikke dette punkt.

28. Opfølgning på EU's samlede migrationsstrategi

– *Orientering og eventuelt vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 2838 – bilag 2 (samlenotat side 36)

Integrations- og kirkeministeren: Det Europæiske Råd vedtog i december 2005 en samlet migrationsstrategi med fokus på Afrika og Middelhavsområdet.

Strategien indeholder en række konkrete tiltag om samarbejde med oprindelses- og transitlande og samarbejde i øvrigt mellem EU-landene på migrationsområdet. Et formål med strategien er at bekæmpe og forebygge ulovlig indvandring.

På Det Europæiske Råds møde i december 2006 blev det besluttet, at der er behov for at undersøge muligheden for at anvende lovlig migration som et instrument til at fremme udviklingen i tredjelande og til at styrke samarbejdet med tredjelande om forvaltningen af migrationsstrømme.

I juni 2007 indeholdt konklusionerne fra det Europæiske Råd forslag til sådanne nye tiltag. Blandt andet blev der lagt op til, at EU hurtigt skal indlede forhandlinger om såkaldte pilotmobilitetspartnerskaber med et begrænset antal tredjelande.

Formålet med mobilitetspartnerskaber er at udvikle et partnerskab med tredjelande, hvor landene samarbejder med EU om at bekæmpe ulovlig indvandring til EU, mens landene eksempelvis tilbydes en lettere midlertidig adgang for deres statsborgere til EU.

I forbindelse med mødet i juni 2007 blev det også besluttet at se nærmere på tanker om cirkulær migration, men Det Europæiske Råd mente, at der var behov for at videreudvikle konceptet yderligere.

I slutningen af november forventes Kommissionen på den baggrund at fremlægge en meddelelse med status på opfølgningen på den samlede migrationsstrategi.

Det er nødvendigt at se nærmere på Kommissionens meddelelse, inden Danmarks endelige holdning til de enkelte elementer fastlægges.

Jeg kan dog på nuværende tidspunkt sige, at regeringen støtter en fortsat effektiv gennemførelse af den samlede migrationsstrategi.

Det er afgørende, at indsatserne i den samlede migrationsstrategi både sigter mod at imødegå ulovlig indvandring, menneskesmugling og menneskehandel og samtidig forholder sig til de underliggende årsager til migration, for eksempel manglende økonomisk vækst og mangel på beskæftigelse i oprindelseslandene.

Formandskabet har fremlagt et udkast til rådskonklusioner om opfølgningen på migrationsstrategien, nærmere bestemt om muligheden for at indarbejde begrebet cirkulær migration i EU's eksterne politikker og at indlede pilotmobilitetsaftaler med et begrænset antal konkrete tredjelande.

Rådskonklusionerne, der skal drøftes på rådsmødet, forventes først vedtaget på det efterfølgende rådsmøde for eksterne relationer og generelle anliggender den 10.-11. december 2007. Jeg forventer, at dele af konklusionerne vil indgå i drøftelserne på mødet i Det Europæiske Råd den 14. december.

2. Europaudvalgsmøde 30/11-07

I forhold til spørgsmålet om cirkulær migration er det regeringens opfattelse, at begrebet cirkulær migration skal betragtes som et instrument primært til at fremme udviklingen i tredjelande og til at styrke samarbejdet med tredjelande om forvaltningen af migrationsstrømme.

Fokus bør i den forbindelse være på, at indvandrere i et cirkulært migrationssystem skal vende tilbage til deres oprindelseslande og dér bidrage med de erfaringer, som er opnået under opholdet i EU. Det er vigtigt for at udnytte det potentiale for udvikling, som international migration indeholder, og for at imødegå de negative virkninger af international migration.

For regeringen har det væsentlig betydning, at man sikrer sig, at den cirkulære migration også i realiteten får en midlertidig karakter, og at det bliver op til de enkelte medlemslande, hvorvidt landene ønsker at anvende initiativer for at fremme den cirkulære migration.

I den forbindelse lægges der afgørende vægt på, at arbejdskraftindvandring er baseret på arbejdsmarkedets behov, og at det fortsat er det enkelte medlemsland, der fastlægger antallet af indvandrere, der gives opholds- og arbejdstilladelse.

For så vidt angår spørgsmålet om mobilitetspartnerskaber støtter regeringen, at EU – det vil sige interesserede medlemslande – begynder forhandlinger om partnerskaber med et begrænset antal interesserede tredjelande. Et styrket samarbejde med tredjelande om migrationsspørgsmål kan føre til en forbedret håndtering af migrationsstrømme til fordel for alle parter. De første mobilitetspartnerskaber bør alene opfattes som pilotprojekter.

Vi ønsker at se nærmere på indholdet i pilotprojekterne, inden der kan tages stilling til, om vi fra dansk side ønsker at deltage i dem.

Som rådskonklusionerne ligger nu, er de i god overensstemmelse med vores tilgang til det videre arbejde.

29. Frontex' arbejdsprogram 2008

– *Orientering*

Rådsmøde 2838 – bilag 2 (samlenotat side 40)

Integrations- og kirkeministeren nævnte ikke dette punkt.

30. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Brasilien om fritagelse for visum til kortvarigt ophold

– *Vedtagelse*

SEK (2007) 0927

Rådsmøde 2838 – bilag 3 (samlenotat side 43)

Integrations- og kirkeministeren nævnte ikke dette punkt.

Udg. **31. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger ***

– *Orientering og drøftelse af visse spørgsmål*

KOM (2006) 0269

Rådsmøde 2838 – bilag 2 (samlenotat side 46)

Rådsmøde 2732 – bilag 8 (fortroligt) (skriftlig forelæggelse af rådsmøde RIA 1-2/6-06 i forbindelse med europaudvalgsmødet 24/5-06)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (071) – bilag 51, side 159 (seneste behandling i EUU 2/11-07)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokol om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrations- og kirkeministeren oplyste, at dette punkt var taget af dagsordenen.

Udg. 32. Kommissionens forslag til direktiv om status som fastboende udlænding for personer med international beskyttelse*

– *Orientering*

KOM (2007) 0298

Rådsmøde 2838 – bilag 2 (samlenotat side 52)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokol om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrations- og kirkeministeren oplyste, at dette punkt var taget af dagsordenen.

34. Siden sidst

Miljøministeriets ressort:

**Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om begrænsninger af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater for så vidt angår 2-(2-methoxyethoxy) ethanol, 2-(2-butoxyethoxy)ethanol, methyldiphenyldiisocyanat, cyclohexan og ammoniumnitrat
KOM (2007) 0559**

KOM (2007) 0559 – bilag 1 (subsidiaritetsnotat af 16/10-07)

KOM (2007) 0559 – bilag 2 (aktuelt notat af 28/11-07 fra justitsministeren)

Justitsministeren: Til slut vil jeg som et punkt under "Siden sidst" orientere om en sag, som formelt hører under Miljøministeriet, men som jeg vil rejse under mødet i Rådet for retlige og indre anliggender.

Sagen handler om koncentrationen af ammoniumnitrat i gødning og er nærmere beskrevet i den notits, som er sendt til udvalget til brug for dagsordenspunkt 34.

Formanden sagde, at sagen var kommet så sent, at han ville være glad for, om justitsministeren ville give en mundtlig fremstilling af den.

Justitsministeren: Det vil jeg gerne. Vi har i Danmark gennemført sprængningsforsøg for at finde ud af, hvad der skal til for at lave en kraftig bombe. Vi har fundet ud af, at hvis koncentrationen af ammoniumnitrat er på 44 pct., så kan man lave en kraftig bombe. Derfor har regeringen besluttet, at der skal gennemføres et forbud mod salg til private af gødning, som indeholder mere end 45 pct. ammoniumnitrat.

Det store problem er, at det ved man i kredsen af justitsministre, men i kredsen af industriministre eller erhvervsministre har Kommissionen foreslået at ændre et indre marked direktiv om farlige stoffer, så det bliver lovligt at sælge gødning til private med en ammoniumnitratkoncentration på op til 60 pct. De gør det altså af hensyn til industrien. Det skal være nemmere, og derfor vil de liberalisere reglerne. Vi har klart det indtryk, at grænsen på 60 pct. først og fremmest er fastsat af hensyn til industrien og selvfølgelig også af hensyn til forbrugerne. Men der er ikke foretaget nogen faglig vurdering af de sikkerhedsmæssige aspekter, som er forbundet med en så høj koncentration.

Da den ændring, som industriministrene har kigget på, samtidig vil indebære totalharmonisering, vil medlemslandene været afskåret fra at forbyde salg af gødning med mindre koncentrationer af ammoniumnitrat. Den øvre grænse på 45 pct., som regeringen som nævnt er ved at gennemføre, og som vi mener er helt afgørende, ville derfor i givet fald ikke kunne opretholdes.

Vi har været meget aktive, da Kommissionens forslag skulle diskuteres i arbejdsgruppen, og vi har – som det eneste land – gentagne gange sagt, at det ikke er

godt at forhøje grænsen til 60 pct., idet det ikke tager højde for medlemslandenes behov for terrorbekæmpelse.

Hverken Kommissionens repræsentant fra Generaldirektoratet for Erhvervs- og Virksomhedspolitik eller de andre medlemslande i arbejdsgruppen har imidlertid været lydhøre overfor de danske bekymringer.

Jeg har også gjort det, at jeg har sendt et brev rundt til samtlige medlemslandes justitsministre og til den ansvarlige kommissær for dette område og gjort dem opmærksomme på, at vi har et problem. Det har betydet, at nu er folk begyndt at vågne op i de andre hovedstæder.

Jeg har ønsket at rejse sagen på rådsmødet, fordi jeg synes, det er meget vigtigt, at de ansvarlige ministre er opmærksomme på, at der skal findes en fornuftig løsning.

Jeg kan sige til udvalget, at jeg talte med kommissær Frattini så sent som i går om sagen, og han er fuldstændig på linje med Danmark. Han har også talt med den ansvarlige kommissær på erhvervsområdet, Verhaugen, og han er også enig.

Jeg tror, sagen er i god gænge. Jeg ved, at vor britiske kollega er enig med Danmark nu. Men det er klart, at vi er nødt til at have en sikkerhed for, at denne sag ikke bare får lov at køre sit eget løb, som EU-sager engang imellem gør. Vi må sikre os, at vi ikke hænger på de 60 pct.

På rådsmødet vil vi ikke diskutere substansen, men vi skal være sikre på, at de andre lande er opmærksomme på sagen, så vi får den ind i en fornuftig gænge. Jeg har fået lovning på, at jeg får mulighed for at give en grundig orientering om sagen.

Svend Auken troede, mange af udvalgets medlemmer var hel enige med justitsministeren i sagen om ammoniumnitrat, men undrede sig over, at Danmark ville foreslå, at en eventuel fælles EU-regulering af salg af ammoniumnitratgødning til private skulle ske inden for rammerne af samarbejdet om retlige og indre anliggender, altså flyttes over fra det indre marked til søjle 3. Det mente han aldrig, de andre lande ville gå med til. Han spurgte, om det blot er det alibi, man har for at rejse sagen, så man kan få ændret grænsen fra 60 pct. til 45 pct.

Justitsministeren bekræftede, at det præcis var det, der var meningen. Hun ville have de ministre, der havde ansvaret for terrorbekæmpelsen, til at tage fat i deres ministerkolleger og sørge for, at grænsen blev sat ned. Det undrede hende, at Danmark var det eneste land, der havde peget på sammenhængen med terrorbekæmpelse, mens de øvrige, som sad i arbejdsgruppen, havde været tonedøve.

Formanden konkluderede, at integrations- og kirkeministeren havde trukket sit ønske om at få forhandlingsoplæg under dagsordenens punkt 25 om tilbagevendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold tilbage i dag, og

2. Europaudvalgsmøde 30/11-07

betegnede det, der var sket – efter at man havde siddet i 5 timer til møde – som en ærefuld fred.